

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 708

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 septembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală	2–6
★	
Opinie separată	6–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
710. — Hotărâre privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată.....	8–26
748. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 572/2008 privind constituirea Grupului de coordonare a implementării Strategiei naționale privind imigrația	27–28
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
881/1.071/1.666. — Ordin al ministrului transporturilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale ROFERSPED — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „CFR—Marfă” — S.A. deține o participație majoritară	28–31
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
515. — Ordin privind punerea în aplicare a Instrucțiunilor pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 421/2011	31–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 496**

din 23 iunie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4)
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 388 D/2015.

2. La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției doamna consilier Ecaterina Mirea, cu împuternicire depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care pune concluzii de admitere a acesteia. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014 și se arată că, chiar dacă dispozițiile legale criticate reglementează o procedură ce nu vizează rezolvarea fondului cauzei, acestea trebuie să respecte dreptul la un proces echitabil, întrucât există posibilitatea ca redeschiderea urmăririi penale să aibă un rezultat decisiv pentru stabilirea unei acuzații în materie penală. Este invocată, totodată, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la noțiunea de „acuzație în materie penală”, potrivit căreia aceasta semnifică *„notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”*, definiție care implică existența sau absența unor *„repercusiuni importante asupra situației suspectului”*. Având în vedere aceste argumente, se susține că dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, prin neparticiparea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului la procedura de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, nu respectă exigențele dreptului la un proces echitabil. Se observă că procedura reglementată prin textul criticat nu se desfășoară în condiții de contradictorialitate și oralitate și, pentru acest motiv, nu asigură nici dreptul la apărare suspectului sau, după caz, inculpatului. Se susține că părțile nu au posibilitatea de a participa în mod egal la prezentarea argumentelor, la discutarea și combaterea susținerilor făcute de fiecare dintre ele, să își exprime opiniile asupra inițiativelor instanței în scopul stabilirii adevărului și nici să ia cunoștință de orice înscris sau observație prezentată instanței și să o dezbată, ceea ce determină imposibilitatea instanței de a-și forma o opinie obiectivă asupra motivelor care au stat la baza redeschiderii urmăririi penale. Se conchide că aspectele de neconstituționalitate ale textului criticat pot fi remediate prin pronunțarea de către judecătorul de cameră preliminară asupra redeschiderii urmăririi penale în cadrul unei proceduri bazate pe contradictorialitate și oralitate, care să dea posibilitatea părților

implicate, respectiv procurorului și suspectului sau inculpatului, după caz, să își formuleze propriile apărări.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de art. 21 și art. 23 din Constituție nu sunt incidente în orice procedură care are caracter penal și că acestea impun obligații din partea statului doar în proceduri care privesc decizii referitoare la temeinicia unei acuzații în materie penală, ceea ce nu este cazul în prezenta cauză. Se subliniază faptul că, potrivit art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară verifică strict îndeplinirea condițiilor expres și limitativ prevăzute de acest text de lege, pentru a constata dacă sunt motive care să justifice redeschiderea urmăririi penale; abia ulterior acestei proceduri se pune problema unei acuzații în materie penală. Se susține că, având în vedere specificul procedurii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, textul criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate în susținerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Adresa nr. 2.890 din 3 martie 2015, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.269 din 3 martie 2015, **în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992, Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală.**

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea Constituțională a reținut, cu privire la prevederile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, că, chiar dacă acestea nu vizează rezolvarea fondului cauzei, există posibilitatea ca rezultatul procedurii referitoare la redeschiderea urmăririi penale să fie decisiv pentru stabilirea unei acuzații în materie penală. Se face trimitere la hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, din 27 februarie 1980 și din 15 iulie 1982, pronunțate în cauzele *Deweer împotriva Belgiei*, paragraful 46, și *Eckle împotriva Germaniei*, paragraful 73, prin care instanța europeană a statuat că noțiunea de *„acuzație în materie penală”* trebuie înțeleasă în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și poate fi definită ca *„notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”*, definiție care implică existența sau absența unor *„repercusiuni importante asupra situației suspectului”*.

7. Se susține că textul criticat nu respectă exigențele soluționării cauzei în mod echitabil, în condiții de contradictorialitate și oralitate, și nici dreptul la apărare. Se arată că principiile anterior enunțate obligă ca instanța să se pronunțe asupra redeschiderii urmăririi penale doar după examinarea completă și obiectivă a motivelor care au stat la baza acestei cereri. Or, în situația neparticipării procurorului și a suspectului

sau, după caz, a inculpatului la ședința de judecată prin care se hotărăște cu privire la legalitatea și temeinicia ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară nu își poate forma o opinie obiectivă asupra motivelor care au stat la baza redeschiderii urmăririi penale. Se susține că, prin imposibilitatea participării la ședința de judecată, în situația prevăzută prin textul criticat, suspectul sau, după caz, inculpatul nu poate să își formuleze propriile apărări, în cadrul unei proceduri contradictorii și orale, fiindu-i, astfel, încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

8. Se susține, totodată, că prevederile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală contravin principiului egalității armelor între acuzare și apărare, care presupune ca fiecare parte din procesul penal să își poată prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație defavorabilă în raport cu adversarul său. Or, lipsa dezbaterilor contradictorii din procedura de confirmare a redeschiderii urmăririi penale face imposibilă pentru suspect, sau, după caz, pentru inculpat, formularea de cereri sau excepții cu privire la legalitatea sau temeinicia ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Se observă că, de altfel, încheierea judecătorului de cameră preliminară prin care se dispune cu privire la redeschiderea urmăririi penale este definitivă.

9. Se face trimitere la considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014 și nr. 663 din 11 noiembrie 2014.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare al Avocatului Poporului a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 și 32 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității. Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului, asupra legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Încheierea judecătorului de cameră preliminară este definitivă.*”

14. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală reglementează reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere a acesteia, arătând că, sub sancțiunea nulității, redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară. Același alineat prevede că asupra legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, *fără participarea procurorului și a suspectului sau, după*

caz, a inculpatului și că încheierea judecătorului de cameră preliminară, pronunțată în acest sens, este definitivă.

16. Curtea reține că, potrivit art. 273 din Codul de procedură penală din 1968, reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere era de competența exclusivă a procurorului, prevederile alin. (2) al articolului anterior menționat arătând doar că redeschiderea urmăririi penale se dispune de procuror prin ordonanță. Spre deosebire de vechea reglementare, conform art. 335 alin. (4) din actualul Cod de procedură penală, instituția redeschiderii urmăririi penale nu mai este prerogativa exclusivă a procurorului, ci este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară. În acest fel, legiuitorul a înțeles să pună în acord dispozițiile Codului de procedură penală cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca urmare a celor reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 4 august 2005, pronunțată în *Cauza Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 21, prin care instanța europeană a constatat necesitatea ca posibilitatea acordată parchetului de a redeschide urmărirea penală să fie supusă autorizării unei instanțe naționale care să fie obligată să examineze temeinicia unei astfel de cereri, în sensul de a aprecia dacă redeschiderea cazului nu este inechitabilă sau perioada scursă de la încetarea anchetei nu este excesivă. Curtea a arătat, totodată, că lipsurile care apar în realizarea anchetelor inițiale nu sunt imputabile reclamantilor și nu trebuie să îi pună pe aceștia în situații defavorabile.

17. Procedura de confirmare de către judecătorul de cameră preliminară a redeschiderii urmăririi penale astfel reglementată constituie, prin urmare, o garanție procesuală a caracterului echitabil al actului de redeschidere a urmăririi penale acordată participanților la procesul penal, conform dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și cu cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Conform art. 332 alin. (1) din Codul de procedură penală, urmărirea penală poate fi reluată în caz de încetare a cauzei de suspendare, de restituire a cauzei de către judecătorul de cameră preliminară sau de redeschidere a urmăririi penale.

19. Curtea reține că dispozițiile **art. 335 alin. (1)–(3) din Codul de procedură penală reglementează trei cazuri de redeschidere a urmăririi penale de către procuror, din oficiu.**

20. Potrivit alin. (1) al art. 335 mai sus arătat, redeschiderea urmăririi penale are loc atunci când **procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția clasării constată că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia soluția clasării.** În acest caz, procurorul ierarhic superior infirmă ordonanța de clasare și dispune redeschiderea urmăririi penale, restituind dosarul organului de cercetare penală, potrivit art. 317 din Codul de procedură penală. Conform art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală, redeschiderea urmăririi penale poate fi dispusă și **în situația în care au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea.** În acest caz, procurorul revocă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. În fine, potrivit art. 335 alin. (3) din Codul de procedură penală, procurorul revocă ordonanța de renunțare la urmărire penală și dispune redeschiderea urmăririi penale când **constată că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite conform art. 318 alin. (3) din același cod.**

21. Situațiilor procesuale anterior analizate le sunt aplicabile dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, conform cărora redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității. În vederea pronunțării unei soluții în acest sens, judecătorul de cameră preliminară

este obligat **să verifice atât legalitatea, cât și temeinicia ordonanței de redeschidere a urmăririi penale.**

22. **Verificarea legalității** ordonanței de redeschidere a urmăririi penale constă în analiza realizată de judecătorul de cameră preliminară cu privire la îndeplinirea condițiilor legale pentru reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere, respectiv faptul că, în drept, în cauză este aplicabilă una dintre situațiile prevăzute la art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală. Neîndeplinirea condițiilor de legalitate anterior arătate determină infirmarea ordonanței de redeschidere a urmăririi penale.

23. **Verificarea temeiniciei** ordonanței de redeschidere a urmăririi penale presupune însă efectuarea unui control asupra situațiilor de fapt ce determină aplicarea prevederilor legale ale art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală. Astfel, judecătorul de cameră preliminară se află, potrivit textului criticat, în situația de a verifica și constata că, *în mod concret, în cauză nu a existat împrejurarea pe care s-a întemeiat soluția de clasare* [în situația prevăzută la art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală], *au apărut fapte sau împrejurări noi care fac să dispară împrejurarea pe care s-a întemeiat clasarea* [în situația prevăzută la art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală] sau că *suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit, cu recredință, obligațiile stabilite potrivit art. 318 alin. (3) din Codul de procedură penală*, cu prilejul renunțării de către procuror la urmărirea penală [în situația prevăzută la art. 335 alin. (3) din Codul de procedură penală].

24. Curtea constată, totodată, că redeschiderea urmăririi penale are ca efect reluarea urmăririi penale conform dispozițiilor art. 285 și următoarele din Codul de procedură penală. În acest sens, art. 335 alin. (1) din același cod prevede că dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale, dispozițiile art. 317 din Codul de procedură penală urmând a fi aplicate în mod corespunzător. Astfel, redeschiderea urmăririi penale va avea ca finalitate dispunerea de către procuror a uneia dintre soluțiile prevăzute la art. 327 din Codul de procedură penală, respectiv fie trimiterea în judecată, dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat și că acesta răspunde penal, fie clasarea sau renunțarea la urmărire.

25. Curtea reține că, dacă ultimele două potențiale soluții nu schimbă situația juridică a persoanei în privința căreia se dispune redeschiderea urmăririi penale, soluția de trimitere în judecată, prin rechizitoriu, poate avea ca efect supunerea acesteia cercetării judecătorești. Dar, în oricare dintre cele trei situații juridice analizate, împotriva persoanei referitor la care este confirmată soluția de redeschidere a urmăririi penale **va fi formulată o acuzație în materie penală.**

26. În acest sens, Curtea constată că, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, paragrafele 33-34, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, a reținut că noțiunea de „acuzație în materie penală” trebuie înțeleasă în sensul Convenției și poate fi definită drept „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau absența unor „repercusiuni importante asupra situației (suspectului)” (a se vedea Hotărârea din 27 februarie 1980, pronunțată în Cauza *Deweer împotriva Belgiei*, paragraful 46; Hotărârea din 15 iulie 1982, pronunțată în Cauza *Eckle împotriva Germaniei*, paragraful 73.). În acest sens, Curtea a reținut că actualul Cod de procedură penală consacră trei modalități de acuzație în materie penală, reglementate de art. 307 referitor la aducerea la cunoștință a calității de suspect, art. 309 referitor la punerea în mișcare a acțiunii penale și la aducerea la cunoștință a calității

de inculpat și art. 327 lit. a) referitor la rezolvarea cauzelor prin emiterea rechizitoriului și sesizarea instanței de judecată. Dacă în primele două situații notificarea oficială constă în aducerea la cunoștință a calității de suspect înainte de prima sa audiere și în comunicarea către inculpat a ordonanței prin care s-a pus în mișcare acțiunea penală care, de asemenea, este chemat în vederea audierii, în cea de-a treia situație, notificarea oficială constă în comunicarea către inculpat a unei copii certificate a rechizitoriului în condițiile art. 344 alin. (2) din același cod ce dispune cu privire la procedura camerei preliminare.

27. Totodată, prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, paragraful 18, în ce privește critica referitoare la posibilitatea judecătorului de cameră preliminară care s-a pronunțat asupra soluțiilor de netrimiteri în judecată ori asupra obiectului procedurii camerei preliminare să exercite și funcția de judecată pe fond a cauzei, Curtea a constatat că aceasta comportă două componente, una referitoare la procedura instituită de art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală și alta referitoare la cea instituită de art. 342—348 din același cod. Astfel, Curtea a constatat că, potrivit art. 64 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, judecătorul care a participat la soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată nu poate participa în aceeași cauză la judecata în fond sau în căile de atac, iar judecătorul care s-a pronunțat cu privire la o măsură supusă contestației nu poate participa la soluționarea contestației. Or, câtă vreme potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) teza finală din Codul de procedură penală, în cazul procedurii referitoare la soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată, admitând plângerea, judecătorul de cameră preliminară trimite dosarul spre repartizare aleatorie, atunci nu poate fi primită susținerea petentului referitoare la posibilitatea acestui judecător de a exercita și funcția de judecată în cauză, deoarece, așa cum s-a arătat mai sus, acesta este incompatibil. De altfel, cât privește această procedură de soluționare a plângerilor împotriva neurmăririlor ori netrimiterilor în judecată finalizate cu începerea judecării, Curtea a reținut că încheierea prin care se dispune începerea judecării are valențele unui act de sesizare al instanței de judecată, fapt care imprimă posibilității aceluiași judecător de a se pronunța și asupra fondului o lipsă de imparțialitate. De aceea, spre deosebire de procedura prevăzută de art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală, unde acuzația în materie penală a fost realizată deja, în cazul plângerilor formulate împotriva soluțiilor de netrimiteri sau neurmărire penală dispuse de procuror, judecătorul de cameră preliminară astfel competent nu poate să exercite și funcția de judecată pe fond, întrucât caracterul *sui generis* al încheierii pronunțate în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală preia în mod vădit activitatea specifică exercitării funcției de urmărire penală.

28. Prin Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data elaborării prezentei decizii, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală, sub aspectul soluției legislative potrivit căreia contestația privind durata procesului penal se soluționează „*fără participarea părților și a procurorului*”. Conform prevederilor art. 488⁴ alin. (5) anterior referit, asupra contestației privind durata procesului penal, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța se pronunță prin încheiere, în camera de consiliu, fără participarea părților și a procurorului.

29. Cu privire la soluția legislativă mai sus arătată, instanța de contencios constituțional a reținut, prin Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015, paragraful 29, că procedura de soluționare a contestației privind durata procesului penal, reglementată la art. 488⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală, respectiv în

camera de consiliu, fără participarea părților și a procurorului, este o procedură necontradictorie, ce nu oferă **garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare**. În acest sens, Curtea a constatat că **fiecare dintre drepturile fundamentale anterior referite presupune posibilitatea participanților la procesul penal de a fi prezenți efectiv la soluționarea cauzelor penale, chiar și cu ocazia soluționării unor cereri precum contestația privind durata procesului penal, pentru a-și susține, în mod direct, argumentele în fața instanței de judecată**. Din acest punct de vedere, Curtea a apreciat că faptul că, potrivit art. 488⁴ alin. (1) lit. a) și c) din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța, în vederea soluționării contestației privind durata procesului penal, dispune informarea procurorului, respectiv a instanței pe rolul căreia se află cauza, cu privire la contestația formulată, cu menținerea posibilității de a formula un punct de vedere cu privire la aceasta, precum și informarea celorlalte părți din proces și, după caz, a celorlalte persoane prevăzute la art. 488¹ alin. (2) din Codul de procedură penală cu privire la contestația formulată și la dreptul de a-și exprima punctul de vedere în termenul acordat în acest scop de judecătorul de drepturi și libertăți sau de instanță, nu satisface exigențele specifice asigurării drepturilor prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Legea fundamentală. Totodată, Curtea a reținut că trimiterea de către participanții la procesul penal, prevăzuți la art. 488¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, a punctelor de vedere la care dispozițiile art. 488⁴ alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală fac referire **nu le poate oferi acestora posibilitatea de a-și exercita, pe deplin, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, de vreme ce faptul de a nu fi prezenți în fața instanței de judecată cu prilejul soluționării contestației îi împiedică de la a cunoaște susținerile părților adverse și de a formula contraargumente în apărarea propriilor interese procesuale**. Prin urmare, Curtea a constatat că, pentru ca suspectul, inculpatul, persoana vătămată, partea civilă sau partea responsabilă civilmente care au avut de suferit din cauza duratei nerezonabile a procesului penal să aibă plenitudinea exercitării drepturilor lor, este necesar ca acestea să beneficieze nu doar de o procedură exclusiv scrisă, ci și de contradictorialitate și oralitate, componente ce sunt de esența dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare. De asemenea, garanțiile drepturilor anterior invocate presupun dreptul participanților la procesul penal de a lua cunoștință de toate argumentele prezentate instanței și de a le dezbate.

30. De altfel, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, paragrafele 29—31, Curtea a constatat că, prin procedura instituită de dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, legiuitorul, pe lângă obligația de a oferi oricărei persoane posibilitatea efectivă de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, **trebuie să imprime acestei posibilități un caracter echitabil care să confere plenitudine de exercițiu prin atingerea finalității urmărite**. Aceasta se poate realiza **prin instituirea unei proceduri care să respecte cerințele de echitate instituite de art. 21 alin. (3) din Constituție în absența cărora este golită de conținut și că simplul drept al persoanei interesate de a se adresa justiției capătă caracter formal atâta vreme cât garanțiile specifice procesului echitabil nu sunt respectate**. S-a arătat prin aceeași decizie că echitatea procedurii consacrate de art. 21 alin. (3) din Constituție reprezintă o valorificare explicită a dispozițiilor art. 6 din Convenție. Așa fiind, aspectele legate de respectarea dreptului la un proces echitabil se examinează în funcție de ansamblul procesului și de principiile proprii de organizare a fiecărei proceduri. Totodată, nu poate fi înlăturată nici o eventuală analiză izolată a anumitor aspecte importante ale procedurii,

chiar dacă aceasta se află într-o fază anterioară finalizării procesului.

31. Prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 anterior citată, paragraful 36, Curtea a mai reținut că principiul contradictorialității îngăduie părților să participe în mod egal la prezentarea, argumentarea, discutarea și combaterea susținerilor făcute de fiecare și să își exprime opinia asupra inițiativelor instanței în scopul stabilirii adevărului. Principiul este exprimat prin adagiul *audiatur et altera pars*. În materie penală, principiul contradictorialității exprimă și cerința ca funcția de învinuire să fie separată de funcția jurisdicțională, fiind pe o poziție procesuală egală cu funcția de apărare, iar învinuirea și apărarea se combat în fața instanței de judecată de pe poziții contradictorii, astfel încât autoritatea care judecă să ajungă la o apreciere corectă a probelor. Așa fiind, așezarea judecății pe coordonatele principiului contradictorialității implică egalitatea de arme atât în privința laturii penale, cât și în privința laturii civile.

32. Prin aceeași decizie, paragraful 37, Curtea a statuat că, pentru ca persoanele vătămate, părțile civile sau chiar părțile responsabile civilmente care au avut de suferit în urma unei fapte presupus penale să aibă **plenitudinea exercitării drepturilor lor, este necesar ca acestea să uzeze nu numai de o procedură eminentamente scrisă, ci și de contradictorialitate și oralitate, componente esențiale ale dreptului la un proces echitabil**. S-a constatat, totodată, că, chiar dacă, potrivit normelor ce reglementează procedura criticată, procurorul și părțile pot depune note scrise cu privire la admisibilitatea ori temeinicia plângerii, nicio parte nu are posibilitatea de a cunoaște conținutul acestora și de a produce contraargumente. Cu alte cuvinte, în sarcina instanței cade obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor invocate de petent, părți și procuror, care trebuie înțeleasă ca o necesitate a examinării argumentelor decisive pentru soluționarea cauzei. Or, conform procedurii analizate, instanța, examinând numai plângerea și notele scrise ale procurorului și ale părților, nu poate examina un eventual argument decisiv, tocmai pentru că el nu îi poate fi relevant.

33. Cu același prilej, paragraful 38, Curtea a reținut că garanțiile referitoare la un proces echitabil implică și dreptul participanților la proces de a lua cunoștință de orice înscris sau observație prezentat/prezentată instanței și să îl/o dezbată. Acest aspect este esențial pentru încrederea justițiabililor în funcționarea justiției și se bazează pe siguranța părților că s-au putut exprima cu privire la orice înscris din dosar.

34. Așa fiind, Curtea a stabilit că aceste neajunsuri pot fi acoperite în măsura în care judecătorul de cameră preliminară se va pronunța asupra plângerii în cadrul unei proceduri contradictorii și orale.

35. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prin dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală a prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție, privind dreptul la un proces echitabil și la dreptul la apărare, aceasta are în vedere același aspect care a determinat constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. 488⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 423 din 9 iunie 2015 și Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, respectiv cel al neparticipării procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului la procedura confirmării redeschiderii urmăririi penale de către judecătorul de cameră preliminară.

36. De asemenea, Curtea constată, la fel ca și în cazul celor două excepții de neconstituționalitate anterior referite, că, asupra redeschiderii urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară se pronunță în urma unei proceduri necontradictorii, care nu oferă procurorului și suspectului sau, după caz, inculpatului dreptul de a participa la soluționarea cererii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale. Astfel, nici procurorul

și nici suspectul, sau, după caz, inculpatul nu au posibilitatea de a participa la procedura ce are ca efect formularea împotriva acestuia din urmă a unei acuzații în materie penală și de a-și susține în mod direct argumentele, în fața judecătorului de cameră preliminară. Pentru acest motiv, Curtea constată că aceștia nu beneficiază, potrivit textului criticat, dreptul la un proces echitabil prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție.

37. Totodată, Curtea reține că lipsa citării suspectului sau, după caz, a inculpatului la soluționarea cererii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale are ca efecte lipsirea acestuia de dreptul de a prezenta personal sau prin intermediul unui reprezentant legal, în fața instanței, argumentele favorabile situației sale procesuale. Or, aceasta echivalează cu încălcarea dreptului la apărare al acestui participant la procesul penal, care are interesul procesual de a dovedi neîntreținerea condițiilor privind redeschiderea urmăririi penale în privința sa.

38. De asemenea, având în vedere natura situațiilor de fapt analizate la paragrafele 18—25, Curtea reține că stabilirea acestora nu poate fi realizată de către instanță în mod formal și

nici unilateral, printr-o procedură necontradictorie. Dimpotrivă, stabilirea existenței acestor situații presupune o prezență efectivă și activă a participanților la procesul penal la procedura de soluționare a cererii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale. Mai mult, constatarea unor situații precum inexistența împrejurării pe care s-a întemeiat soluția de clasare, apariția unor fapte sau împrejurări noi care înlătură împrejurarea pe care s-a întemeiat clasarea sau neîndeplinirea, de către suspect sau inculpat, cu rea-credință a obligațiilor stabilite potrivit art. 318 alin. (3) din Codul de procedură penală poate necesita audierea părților.

39. Pentru aceste motive, Curtea urmează a constata că soluția legislativă prevăzută la art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului”, este neconstituțională, fiind de natură a încălca dispozițiile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 și 32 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului, și constată că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului” este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală trebuia respinsă și trebuia constatat că dispozițiile menționate sunt constituționale, în raport cu criticile formulate, pentru următoarele motive:

Potrivit art. 335 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură penală, redeschiderea urmăririi penale, pentru cazurile reglementate expres în art. 335 alin. (1), (2) și (3) din același cod, este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității. Spre deosebire de reglementarea anterioară (art. 273 din Codul de procedură penală din 1968), instituția redeschiderii urmăririi penale nu mai este prerogativa exclusivă a procurorului, ci redeschiderea urmăririi penale se confirmă de către judecătorul de cameră preliminară, soluțiile adoptate de procuror fiind astfel supuse unui control de legalitate și temeinicie, așadar unei „autorizări din partea unei instanțe naționale”, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În acest

context, reținem că instanța de la Strasbourg, în Hotărârea din 4 august 2005, pronunțată în cererile nr. 77.517/01 și nr. 77.722/01, conexe, în Cauza *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 20, a constatat că „Parchetului îi era îngăduit să redeschidă urmărirea penală fără a fi obligat să solicite autorizația vreunei instanțe naționale, care să fie obligată să analizeze temeinicia cererii pentru a verifica, de exemplu, dacă redeschiderea cauzei nu era inechitabilă și dacă timpul scurs de la decizia de încetare a anchetei nu era excesiv”. Totodată, Curtea Europeană a reținut că „nu poate ignora faptul că procurorii români, acționând în calitate de magistrați ai Ministerului Public, nu îndeplinesc condiția de independență față de executiv” [a se vedea Hotărârea din 22 mai 1998, pronunțată în Cauza *Vasilescu împotriva României*, și Hotărârea din 3 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Pantea împotriva României*]. Așadar, controlul legalității și temeiniciei ordonanței de redeschidere a urmăririi penale realizat de judecătorul de cameră preliminară constituie o garanție a caracterului echitabil al actului procesual

de redeschidere a urmăririi penale, în acord cu dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală.

Reținem însă că, în procedura de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară *nu verifică aspecte ce țin de fondul cauzei și nici nu stabilește vinovăția suspectului sau inculpatului*, întrucât art. 335 alin. (4) nu reglementează dreptul la un examen judiciar de o asemenea întindere încât să permită judecătorului de cameră preliminară să statueze asupra tuturor aspectelor cauzei. Controlul se va întinde doar asupra legalității și temeiniciei ordonanței de redeschidere a urmăririi penale.

Așa încât legiuitorul a reglementat, în art. 335 alin. (4) teza a doua, faptul că judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, *fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului*, asupra legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Procedura de confirmare a redeschiderii urmăririi penale s-a dorit a fi una necontradictorie, legiuitorul apreciind că nu este necesar a se da eficiență, în această materie, principiilor nemijlocirii și contradictorialității.

Așadar, având în vedere activitatea procesuală în soluționarea cererii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, în care nu se antamează fondul cauzei, ci doar se realizează un control al legalității și temeiniciei ordonanței de redeschidere a urmăririi penale, considerăm că nu sunt aplicabile garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil în materie penală instituite prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În sprijinul opiniei noastre invocăm jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Decizia din 6 mai 2003, pronunțată în Cauza *Franz Fischer împotriva Austriei*, Cererea nr. 27.569/02, în care Curtea de la Strasbourg a reamintit jurisprudența sa constantă, potrivit căreia *art. 6 din Convenție nu se aplică unei proceduri care urmărește redeschiderea unei proceduri penale*, Decizia Comisiei din 16 mai 1995, pronunțată în Cauza *Oberschlick împotriva Austriei*, cererile nr. 19.255/92 și 21.655/93, Decizia din 25 mai 1999, pronunțată în Cauza *Dankevich împotriva Ucrainei*, Cererea nr. 40.679/98, Decizia din 6 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Sonnleitner împotriva Austriei*, Cererea nr. 34.813/97 și Decizia din 20 martie 2001, pronunțată în Cauza *Kucera împotriva Austriei*, Cererea nr. 40.072/98. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că *numai procedurile ulterioare autorizării reinvestirii instanței penale pot fi considerate ca vizând stabilirea temeiniciei unei acuzații în materie penală* (Hotărârea din 3 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Löffler împotriva Austriei*, paragrafele 18—19). Observăm că jurisprudența instanței europene de contencios al drepturilor omului este constantă în a reține că garanțiile instituite de art. 6 din Convenție nu se aplică în procedurile anterioare redeschiderii unei cauze penale, așa încât, având în vedere și natura procedurii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale,

concluzia este aceea că soluționarea acesteia fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului nu este de natură a aduce atingere garanțiilor specifice unui proces echitabil, instituite în materie penală prin art. 6 din Convenție.

De altfel, în urmărirea penală, după confirmarea redeschiderii, se va face aplicarea normelor procesual penale din titlul I al părții speciale a actualului Cod de procedură penală, referitoare la aducerea la cunoștință a calității de suspect (art. 307), punerea în mișcare a acțiunii penale (art. 309 alin. 2), extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice (art. 311 alin. 3 și 4), respectarea dreptului la apărare al părților sau subiecților procesuali în timpul cât urmărirea penală este suspendată (art. 313 alin. 3), înștiințarea despre clasare (art. 316), renunțarea la urmărirea penală (art. 318 alin. 3 și 7), continuarea urmăririi penale la cererea suspectului sau inculpatului (art. 319), dreptul de a face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală (art. 336—341). Plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată se soluționează cu respectarea contradictorialității și oralității, ca elemente esențiale ale egalității de arme și ale dreptului la un proces echitabil, Curtea statuând prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, că dispozițiile procesual penale ce normează în această materie trebuie să prevadă posibilitatea părților, subiecților procesuali principali și procurorului de a dezbate, în mod efectiv, observațiile depuse judecătorului de cameră preliminară, pentru realizarea acestor garanții fiind necesară citarea lor. Așa încât, având în vedere cele precizate, reținem că suspectul sau, după caz, inculpatul va beneficia, pe parcursul urmăririi penale, după redeschidere, de toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil.

Totodată, în situația în care, în urma efectuării urmăririi penale astfel reluate, suspectul sau, după caz, inculpatul, este trimis în judecată, acesta va beneficia de judecarea cauzei sale conform procedurii de cameră preliminară, prevăzute la art. 342—348 din Codul de procedură penală — prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, Curtea statuând că, din perspectiva exigențelor dreptului la un proces echitabil, trebuie să se permită participarea procurorului, a inculpatului, a părții civile și a părții responsabile civilmente în procedura desfășurată în camera de consiliu, în fața judecătorului de cameră preliminară —, iar apoi potrivit celei de judecată (art. 349—470 din Codul de procedură penală), proceduri ce oferă garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare.

Reținem că procedura de judecată, instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea cadrului procesual în procesele penale, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, cu condiția respectării normelor și principiilor privind drepturile și libertățile fundamentale și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală, Curtea Constituțională fiind competentă a cenzura norma legală numai în măsura în care se aduce atingere acestora din urmă.

Judecători,

Daniel-Marius Morar
Simona-Maya Teodoroiu
Petre Lăzăroiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 55/2015,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta hotărâre stabilește cerințele pe care trebuie să le îndeplinească aparatele de cântărit cu funcționare neautomată, în scopul punerii lor la dispoziție pe piață și/sau punerii lor în funcțiune în România.

(2) În sensul prezentei hotărâri se face distincție între următoarele domenii de utilizare a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată:

- a) determinarea masei pentru tranzacții comerciale;
- b) determinarea masei pentru calculul unui impozit, tarif, bonus, unei taxe, penalizări, remunerații, indemnizații sau al altor tipuri similare de plată;
- c) determinarea masei în scopul aplicării prevederilor legale, precum și în scopul efectuării expertizelor solicitate de instanțe judecătorești;
- d) determinarea masei în practica medicală în ceea ce privește cântărirea pacienților în scopuri de monitorizare, diagnostic și tratamente medicale;
- e) determinarea masei pentru prepararea medicamentelor în farmacia conform prescripțiilor medicale, și pentru efectuarea analizelor în laboratoare medicale și farmaceutice;
- f) determinarea prețului în funcție de masă pentru vânzările directe către populație și pentru realizarea preambalatelor;
- g) toate celelalte domenii, altele decât de cele prevăzute la lit. a)—f).

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *aparat de cântărit* — mijloc de măsurare care servește la determinarea masei unui corp utilizând acțiunea forței gravitaționale asupra aceluși corp. Un aparat de cântărit poate, de asemenea, servi la determinarea altor mărimi, cantități, parametri sau caracteristici legate de masă;
- b) *aparat de cântărit cu funcționare neautomată*, denumit în continuare *aparat* — un aparat de cântărit care necesită intervenția unui operator în timpul cântăririi;
- c) *acreditare* — potrivit definiției de la art. 2 pct. 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Patrimoniului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93;
- d) *distribuitor* — orice persoană fizică sau juridică din lanțul de furnizare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune la dispoziție pe piață un aparat;

e) *evaluare a conformității* — procesul prin care se demonstrează dacă, pentru un aparat, au fost îndeplinite cerințele esențiale din prezenta hotărâre;

f) *importator* — orice persoană fizică sau juridică stabilită în România ori în alt stat membru al Uniunii Europene, care introduce un aparat dintr-o țară terță pe piața din România sau din alt stat membru al Uniunii Europene;

g) *introducere pe piață* — punerea la dispoziție pentru prima dată a unui aparat pe piața din România sau din celelalte state membre ale Uniunii Europene;

h) *legislație de armonizare a Uniunii Europene* — orice legislație a Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor;

i) *marcaj CE* — marcajul prin care producătorul indică faptul că aparatul este în conformitate cu cerințele aplicabile stabilite în legislația de armonizare a Uniunii Europene care prevede aplicarea respectivului marcaj pe produs.

j) *operatori economici* — producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul și distribuitorul;

k) *organism de evaluare a conformității* — un organism care efectuează activități de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, testare, certificare și inspecție;

l) *organism național de acreditare* — organism național de acreditare astfel cum este definit la art. 2 pct. (11) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;

m) *producător* — orice persoană fizică sau juridică ce fabrică un aparat sau pentru care se proiectează sau se fabrică un astfel de aparat și care comercializează aparatul în cauză sub denumirea sau marca sa;

n) *punere la dispoziție pe piață* — orice furnizare a unui aparat pentru distribuție sau uz pe piața din România sau din celelalte state membre ale Uniunii Europene în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;

o) *rechemare* — orice măsură cu scopul de a returna un aparat care a fost pus deja la dispoziția utilizatorului final;

p) *reprezentant autorizat* — orice persoană fizică sau juridică stabilită în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene și care a primit un mandat scris din partea unui producător de a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcini specifice;

q) *retragere* — orice măsură cu scopul de a împiedica punerea la dispoziție pe piață a unui aparat aflat în lanțul de furnizare;

r) *specificație tehnică* — document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un aparat;

s) *standard armonizat* — conform definiției de la art. 2 alin. (1) lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 1.025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale

Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1.673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

ARTICOLUL 3

Punerea la dispoziție pe piață și punerea în funcțiune

(1) Pot fi puse la dispoziție pe piață numai aparatele care îndeplinesc cerințele aplicabile prevăzute în prezenta hotărâre.

(2) Aparatele pot fi puse în funcțiune pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) numai dacă îndeplinesc cerințele prezentei hotărâri.

(3) Aparatele puse în funcțiune pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) trebuie să fie în mod continuu conforme cu cerințele aplicabile ale prezentei hotărâri.

ARTICOLUL 4

Cerințe esențiale

(1) Aparatele utilizate sau care sunt destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) trebuie să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(2) În cazul în care un aparat include sau este conectat la dispozitive care nu sunt utilizate sau destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), nu este necesar ca dispozitivele respective să îndeplinească cerințele esențiale.

ARTICOLUL 5

Libera circulație

(1) Punerea la dispoziție pe piață a aparatelor care îndeplinesc cerințele aplicabile acestora din prezenta hotărâre nu poate fi restricționată.

(2) Punerea în funcțiune, pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), a aparatelor care îndeplinesc cerințele aplicabile acestora din prezenta hotărâre nu poate fi restricționată.

CAPITOLUL II

Obligațiile operatorilor economici

ARTICOLUL 6

Obligațiile producătorilor

(1) Atunci când introduc pe piață aparatele destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), producătorii se asigură că acestea au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(2) În cazul aparatelor destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), producătorii întocmesc documentația tehnică prevăzută în anexa nr. 2 și efectuează procedura de evaluare a conformității relevantă menționată la art. 13 sau dispun efectuarea acestei proceduri.

(3) În cazul în care s-a demonstrat conformitatea unui aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) cu cerințele aplicabile prin procedura aferentă de evaluare a conformității, producătorii întocmesc o declarație UE de conformitate și aplică marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar.

(4) În cazul aparatelor destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), producătorii păstrează documentația tehnică și declarația UE de conformitate timp de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului în cauză.

(5) Producătorii se asigură că există proceduri care să garanteze conformitatea continuă a producției de serie cu prezenta hotărâre. Modificările de proiectare ale aparatului sau ale caracteristicilor aparatului și modificările standardelor armonizate sau ale altor specificații tehnice în raport cu care se declară conformitatea unui aparat se iau în considerare în mod corespunzător.

(6) Atunci când consideră necesar, având în vedere riscurile prezentate de un aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), producătorii testează prin eșantionare aparatele puse la dispoziție pe piață, investighează și, după caz, țin un registru de reclamații, aparate neconforme și rechemări ale aparatelor și informează distribuitorii cu privire la orice astfel de activități de monitorizare.

(7) Producătorii se asigură că pe aparatele pe care le-au introdus pe piață sunt inscripționate tipul, lotul sau seria de fabricație sau alt element de identificare, astfel cum se prevede în anexa nr. 3.

(8) În cazul aparatelor destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), producătorii aplică inscripționările prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 3.

(9) Pentru aparatele care nu sunt destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), producătorii aplică inscripționările prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 3.

(10) În cazul în care un aparat care este destinat a fi utilizat pentru oricare dintre domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) include sau este conectat la dispozitive care nu sunt utilizate sau destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), producătorii aplică pe fiecare dispozitiv simbolul de utilizare restrictivă, astfel cum se prevede la art. 18 și la pct. 3 din anexa nr. 3.

(11) Producătorii indică pe aparat denumirea lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată și adresa poștală la care pot fi contactați. Adresa conține un singur punct de contact al producătorului. Datele de contact sunt comunicate în limba română.

(12) Producătorii se asigură că aparatul destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) este însoțit de instrucțiuni și informații în limba română. Astfel de instrucțiuni și informații, precum și orice text imprimat pe etichete trebuie să fie clare, ușor de înțeles și inteligibile.

(13) Producătorii care consideră ori au motive să creadă că un aparat pe care l-au introdus pe piață nu este conform cu prezenta hotărâre iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul aparat în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz. De asemenea, în cazul în care aparatul prezintă un risc, producătorii informează imediat în acest sens autoritatea de supraveghere a pieței, oferind detalii, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective care s-au luat.

(14) Producătorii, în urma unei cereri motivate din partea autorității de supraveghere a pieței furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesară în limba română, pe suport hârtie sau în format electronic, pentru a demonstra conformitatea aparatului cu prevederile din prezenta hotărâre. Aceștia cooperează cu autoritatea de supraveghere a pieței la cererea acesteia, cu privire la orice măsură luată pentru eliminarea riscurilor prezentate de aparatele pe care le-au introdus pe piață.

ARTICOLUL 7

Reprezentanți autorizați

(1) Un producător poate numi printr-un mandat scris un reprezentant autorizat. Obligațiile stabilite la art. 6 alin. (1) și obligația de a întocmi documentația tehnică prevăzută la art. 6 alin. (2) nu fac parte din mandatul reprezentantului autorizat.

(2) Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile specificate în mandatul primit de la producător. Mandatul permite reprezentantului autorizat să îndeplinească cel puțin următoarele sarcini:

a) să păstreze declarația UE de conformitate și documentația tehnică la dispoziția autorității de supraveghere a pieței pentru o perioadă de 10 ani, după introducerea pe piață a aparatului;

b) la cererea motivată a autorității de supraveghere a pieței, să furnizeze acesteia toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea unui aparat;

c) să coopereze cu autoritatea de supraveghere a pieței la cererea acesteia, cu privire la orice măsură luată pentru eliminarea riscurilor reprezentate de aparatele care fac obiectul mandatului reprezentantului autorizat.

ARTICOLUL 8

Obligațiile importatorilor

(1) Importatorii introduc pe piață numai aparate conforme.

(2) Înainte de a introduce pe piață un aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), importatorii se asigură că procedura corespunzătoare de evaluare a conformității prevăzută la art. 13 a fost îndeplinită de către producător. Aceștia se asigură că producătorul a întocmit documentația tehnică, că aparatul poartă marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar și este însoțit de documentele necesare și că producătorul a respectat cerințele prevăzute la art. 6 alin. (7)—(11).

(3) Dacă un importator consideră sau are motive să creadă că un aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) nu este conform cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, acesta nu introduce aparatul pe piață înainte ca el să fie adus în conformitate. În plus, în cazul în care aparatul prezintă un risc, importatorul informează producătorul și autoritatea de supraveghere a pieței în acest sens.

(4) Înainte de a introduce pe piață un aparat care nu este destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), importatorii se asigură că producătorul a respectat cerințele stabilite la art. 6 alin. (7)—(11).

(5) Importatorii indică pe aparat denumirea lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor comercială înregistrată, precum și adresa poștală la care pot fi contactați. Dacă aceasta necesită deschiderea ambalajului, indicațiile pot fi înscrise pe ambalaj și într-un document care însoțește aparatul. Datele de contact sunt comunicate în limba română.

(6) Importatorii se asigură că aparatul destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) este însoțit de instrucțiuni și informații în limba română.

(7) Importatorii se asigură că, atât timp cât un aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau transport a aparatului nu periclitează conformitatea acestuia cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(8) Dacă este considerat necesar în raport cu riscurile prezentate de un aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), importatorii testează prin eșantionare aparatele puse la dispoziție pe piață, investighează și, după caz, țin un registru de reclamații, aparate neconforme și rechemări ale aparatelor și informează distribuitorii cu privire la orice astfel de activități de monitorizare.

(9) Importatorii care consideră sau au motive să creadă că un aparat pe care l-au introdus pe piață nu este conform cu prezenta hotărâre iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul aparat în conformitate, pentru a-l reține sau pentru a-l rechema, după caz. În plus, în cazul în care aparatul prezintă un risc, importatorii informează imediat în acest sens autoritatea de supraveghere a pieței, oferind detalii, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective care au fost luate.

(10) Pentru aparatele destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), importatorii păstrează o copie a declarației UE de conformitate la dispoziția autorității de supraveghere a pieței pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului și se asigură că documentația tehnică poate fi pusă la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, la cerere.

(11) Importatorii, în urma unei cereri motivate din partea autorității de supraveghere a pieței, furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea unui aparat, pe suport hârtie sau în format electronic, în limba română. Importatorii cooperează cu autoritatea de supraveghere a pieței, la cererea acesteia, cu privire la orice măsură luată pentru eliminarea riscurilor prezentate de aparatele pe care le-au introdus pe piață.

ARTICOLUL 9

Obligațiile distribuitorilor

(1) Distribuitorii care pun la dispoziție pe piață un aparat trebuie să îndeplinească prevederile prezentei hotărâri.

(2) Înainte de a pune la dispoziție pe piață un aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), distribuitorii verifică dacă aparatul poartă marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar, dacă acesta este însoțit de documentele necesare și de instrucțiuni și informații redactate în limba română și dacă producătorul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la art. 6 alin. (7)—(11) și, respectiv, la art. 8 alin. (5).

(3) Dacă distribuitorul consideră sau are motive să creadă că un aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) nu este conform cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, acesta nu pune aparatul la dispoziție pe piață înainte de a fi adus în conformitate. Atunci când aparatul prezintă un risc, distribuitorul informează producătorul sau importatorul în acest sens, precum și autoritatea de supraveghere a pieței.

(4) Înainte de a introduce pe piață un aparat care nu este destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), distribuitorii se asigură că producătorul și importatorul au respectat cerințele stabilite la art. 6 alin. (7)—(11) și, respectiv, la art. 8 alin. (5).

(5) Distribuitorii se asigură că, atât timp cât un aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau transport al acestuia nu periclitează conformitatea sa cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(6) Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă că un aparat pe care l-au pus la dispoziție pe piață nu este conform cu prevederile prezentei hotărâri iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul aparat în conformitate, pentru a-l reține sau pentru a-l rechema, după caz. În cazul în care aparatul prezintă un risc, distribuitorii informează de îndată autoritatea de supraveghere a pieței, indicând detaliile, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate.

(7) Distribuitorii, la cererea motivată a autorității de supraveghere a pieței, furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesară, pe suport hârtie sau în format

electronic, pentru a demonstra conformitatea aparatului. Distribuitorii cooperează cu autoritatea de supraveghere a pieței, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de aparatele pe care aceștia le-au pus la dispoziție pe piață.

ARTICOLUL 10

Situațiile în care obligațiile producătorilor se aplică importatorilor și distribuitorilor

Un importator sau un distribuitor este considerat producător în sensul prezentei hotărâri și trebuie să respecte obligațiile prevăzute pentru producător la art. 6 atunci când introduce pe piață un aparat sub denumirea sau marca sa ori modifică un aparat deja introdus pe piață într-o manieră care poate afecta conformitatea acestuia cu prezenta hotărâre.

ARTICOLUL 11

Identificarea operatorilor economici

(1) În cazul aparatelor destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f), operatorii economici transmit, la cerere, autorității de supraveghere a pieței datele de identificare ale:

- a) oricărui operator economic care le-a furnizat un aparat;
- b) oricărui operator economic căruia i-au furnizat un aparat.

(2) Operatorii economici trebuie să poată prezenta informațiile prevăzute la alin. (1) timp de 10 ani după ce le-a fost furnizat aparatul și timp de 10 ani după ce au furnizat aparatul.

CAPITOLUL III

Conformitatea aparatelor

ARTICOLUL 12

Prezumția de conformitate

(1) Aparatele care sunt conforme cu prevederile standardelor române și/sau a standardelor naționale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene care adoptă standarde armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, sau cu părți ale acestora, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, vizate de acele standarde sau părți ale acestora.

(2) Lista standardelor române care adoptă standardele armonizate, prevăzute la alin. (1), ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, se elaborează și se aprobă prin ordin al ministrului economiei, comerțului și turismului, se actualizează periodic și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 13

Proceduri de evaluare a conformității

(1) Conformitatea aparatelor cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 se poate stabili prin una dintre următoarele proceduri de evaluare a conformității, la alegerea producătorului:

a) modulul B, prevăzut la pct. 1 din anexa nr. 2, urmat fie de modulul D, prevăzut la pct. 2 din anexa nr. 2, fie de modulul F, prevăzut la pct. 4 din anexa nr. 2.

Cu toate acestea, modulul B nu este obligatoriu în cazul aparatelor care nu utilizează dispozitive electronice și al căror dispozitiv de măsurare a sarcinii nu folosește un arc pentru echilibrarea sarcinii. Pentru aparatele care nu fac obiectul modulului B se aplică modulul D1, prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 2, sau modulul F1, prevăzut la pct. 5 din anexa nr. 2;

b) modulul G, prevăzut la pct. 6 din anexa nr. 2.

(2) Documentele și corespondența privind procedurile de evaluare a conformității prevăzute la alin. (1) se redactează în limba română sau într-o limbă acceptată de organismul notificat în conformitate cu art. 19.

ARTICOLUL 14

Declarația UE de conformitate

(1) Declarația UE de conformitate atestă faptul că îndeplinirea cerințelor esențiale prevăzute în anexa nr. 1 a fost demonstrată.

(2) Declarația UE de conformitate se întocmește după modelul prevăzut în anexa nr. 4, conține elementele specificate în modulele relevante din anexa nr. 2 și se actualizează continuu. Aceasta, în cazul aparatelor introduse pe piață sau puse la dispoziție pe piață în România, se redactează sau se traduce, după caz, în limba română.

(3) În cazul în care un aparat intră sub incidența mai multor acte ale Uniunii Europene prin care se solicită o declarație UE de conformitate, se redactează o singură declarație UE de conformitate în temeiul tuturor acestor acte ale Uniunii Europene. Declarația respectivă conține identificarea actelor în cauză ale Uniunii Europene, inclusiv referințele de publicare ale acestora.

(4) Prin întocmirea declarației UE de conformitate, producătorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea aparatului cu cerințele stabilite în prezenta hotărâre.

ARTICOLUL 15

Marcajul de conformitate

Conformitatea unui aparat destinat a fi utilizat pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) cu toate prevederile prezentei hotărâri este indicată prin prezența pe aparat a marcajului CE și a marcajului metrologic suplimentar prevăzut la art. 16.

ARTICOLUL 16

Principii generale ale marcajului CE și ale marcajului metrologic suplimentar

(1) Marcajul CE face obiectul principiilor generale prevăzute la art. 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2) Marcajul metrologic suplimentar este format din majuscula „M”, urmată de ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat, încadrate într-un dreptunghi. Înălțimea dreptunghiului este egală cu înălțimea marcajului CE.

(3) Principiile generale stabilite la art. 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 se aplică, în mod corespunzător, marcajului metrologic suplimentar.

ARTICOLUL 17

Cerințe pentru aplicarea marcajului CE, a marcajului metrologic suplimentar și a altor marcaje

(1) Marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar se aplică în mod vizibil, lizibil și de neșters pe aparat sau pe plăcuța de identificare a aparatului.

(2) Marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar se aplică înainte ca aparatul să fie introdus pe piață.

(3) Marcajul metrologic suplimentar este situat imediat după marcajul CE.

(4) Marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar sunt urmate de numărul/numerele de identificare al/ale organismului sau organismelor notificat/notificate, în cazul în care un astfel de organism este implicat în faza de control a producției, așa cum prevede anexa nr. 2.

(5) Numărul de identificare al organismului notificat se aplică de organismul respectiv sau, conform instrucțiunilor acestuia, de producător sau de reprezentantul său autorizat.

(6) Marcajul CE, marcajul metrologic suplimentar și numărul/numerele de identificare al/ale organismului sau organismelor notificat/notificate pot fi urmate de orice alt marcaj care indică un risc special sau o utilizare specială.

ARTICOLUL 18

Simbolul de utilizare restrictivă

Simbolul prevăzut la art. 6 alin. (10) și descris la pct. 3 din anexa nr. 3 se aplică pe dispozitive astfel încât să fie ușor vizibil și de neșters.

CAPITOLUL IV

Notificarea organismelor de evaluare a conformității

ARTICOLUL 19

Notificarea

Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului notifică Comisia Europeană și celorlalte state membre UE organismele autorizate pentru a realiza, ca părți terțe, evaluarea conformității în temeiul prezentei hotărâri.

ARTICOLUL 20

Autoritatea de notificare

(1) Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului este autoritatea de notificare responsabilă de instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate, inclusiv privind conformitatea cu prevederile art. 25.

(2) Evaluarea și monitorizarea prevăzute la alin. (1) sunt efectuate de către Asociația de Acreditare din România, organismul național de acreditare, denumită în continuare *RENAR*, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 765/2008.

ARTICOLUL 21

Cerințe privind autoritatea de notificare

(1) Autoritatea de notificare funcționează astfel încât să evite apariția conflictelor de interese cu organismele de evaluare a conformității.

(2) Autoritatea de notificare este organizată și funcționează astfel încât să garanteze obiectivitatea și imparțialitatea activităților sale.

(3) Autoritatea de notificare este organizată astfel încât fiecare decizie cu privire la notificarea organismului de evaluare a conformității să fie luată de persoane competente, altele decât cele care au efectuat evaluarea.

(4) Autoritatea de notificare nu oferă și nu prestează activități pe care le prestează organismele de evaluare a conformității și nici servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale.

(5) Autoritatea de notificare garantează confidențialitatea informațiilor obținute.

(6) Autoritatea de notificare dispune de personal competent și suficient în vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor sale.

ARTICOLUL 22

Obligația de informare a autorității de notificare

Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului informează Comisia Europeană în legătură cu procedurile de evaluare și notificare a organismelor de evaluare a conformității și de

monitorizare a organismelor notificate și în legătură cu orice modificări ale acestora.

ARTICOLUL 23

Cerințe privind organismele notificate

(1) Pentru a fi notificat, un organism de evaluare a conformității trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la alin. (2)—(17).

(2) Organismul de evaluare a conformității este înființat potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau al Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, sau al Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, și are personalitate juridică.

(3) Organismul de evaluare a conformității este un organism de terță parte, independent de organizația sau de aparatul pe care îl evaluează.

(4) Un organism care aparține unei asociații de întreprinderi sau unei federații profesionale care reprezintă întreprinderile implicate în proiectarea, fabricarea, furnizarea, asamblarea, utilizarea sau întreținerea aparatelor pe care le evaluează poate fi considerat a fi un astfel de organism, cu condiția să se demonstreze că este independent și că nu există conflicte de interese.

(5) Organismul de evaluare a conformității, personalul de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu trebuie să acționeze ca proiectant, producător, furnizor, instalator, cumpărător, proprietar, utilizator sau operator de întreținere a aparatelor pe care le evaluează și nici ca reprezentant al vreuneia din aceste părți. Acest lucru nu împiedică utilizarea aparatelor evaluate care sunt necesare pentru operațiunile organismului de evaluare a conformității sau utilizarea unor astfel de aparate în scopuri personale.

(6) Organismul de evaluare a conformității, personalul său de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu sunt direct implicați în proiectarea, fabricarea sau construcția, comercializarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea aparatelor respective și nu reprezintă părțile angajate în acele activități. Aceștia nu se implică în activități care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de evaluare a conformității pentru care sunt notificați. Aceste dispoziții se aplică în special serviciilor de consultanță.

(7) Organismele de evaluare a conformității se asigură că activitățile filialelor sau ale subcontractanților lor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților lor de evaluare a conformității.

(8) Organismele de evaluare a conformității și personalul acestora îndeplinesc activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt grad de integritate profesională și de competență tehnică necesară în domeniul respectiv și nu trebuie să fie supuse presiunilor și stimulentei, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența aprecierea sau rezultatele activităților lor de evaluare a conformității, în special din partea persoanelor sau a grupurilor de persoane cu un interes pentru rezultatele acelor activități.

(9) Organismul de evaluare a conformității îndeplinește toate atribuțiile de evaluare a conformității care îi sunt atribuite potrivit anexei nr. 2 și pentru care a fost notificat, indiferent dacă acele atribuții sunt îndeplinite chiar de către organismul de evaluare a conformității sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

(10) De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformității și pentru fiecare tip sau categorie de aparate

pentru care a fost notificat, organismul de evaluare a conformității trebuie să dispună de:

- (i) personalul necesar având cunoștințe tehnice și experiență suficientă și corespunzătoare pentru a îndeplini atribuțiile de evaluare a conformității;
- (ii) descrierile procedurilor în conformitate cu care se realizează evaluarea conformității, asigurându-se transparența și posibilitatea de a reproduce procedurile în cauză. Acesta dispune de politici și proceduri adecvate care fac o distincție clară între atribuțiile îndeplinite ca organism notificat și orice alte activități;
- (iii) procedurile necesare pentru a-și desfășura activitatea, care țin seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate și structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei utilizate pentru aparatul în cauză, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

(11) Organismul de evaluare a conformității trebuie să dispună de mijloacele necesare pentru a îndeplini în mod corespunzător atribuțiile tehnice și administrative legate de activitățile de evaluare a conformității și are acces la toate echipamentele sau facilitățile necesare.

(12) Personalul responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității trebuie să posede următoarele:

a) o pregătire tehnică și profesională solidă care acoperă toate activitățile de evaluare a conformității pentru care organismul de evaluare a conformității a fost notificat;

b) cunoștințe satisfăcătoare privind cerințele evaluărilor pe care le realizează și autoritatea corespunzătoare pentru realizarea acestor evaluări;

c) cunoștințe și înțelegere corespunzătoare a cerințelor esențiale prevăzute în anexa nr. 1, a standardelor armonizate aplicabile și a dispozițiilor relevante din legislația de armonizare a Uniunii Europene și din legislația națională;

d) abilitatea necesară pentru a elabora certificate, înregistrări și rapoarte pentru a demonstra că evaluările au fost realizate.

(13) Imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității, a personalului cu funcții superioare de conducere și a personalului responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității trebuie să fie garantată.

(14) Remunerația personalului cu funcții superioare de conducere și a personalului responsabil de îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității din cadrul organismului de evaluare a conformității nu depinde de numărul de evaluări realizate sau de rezultatele acestor evaluări.

(15) Organismele de evaluare a conformității trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă.

(16) Personalul organismului de evaluare a conformității are obligația de a păstra secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în îndeplinirea sarcinilor sale, în temeiul anexei nr. 2 sau al oricărei dispoziții din legislația națională de punere în aplicare a acesteia, excepție făcând relația cu autoritatea competentă și cu autoritatea de supraveghere a pieței. Drepturile de proprietate intelectuală sunt protejate.

(17) Organismele de evaluare a conformității participă sau se asigură că personalul lor responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității este informat în legătură cu activitățile de standardizare relevante și cu activitățile grupului de coordonare a organismelor notificate înființat în temeiul legislației de armonizare relevante a Uniunii Europene și pun în aplicare, ca orientare generală, deciziile și documentele administrative rezultate în urma activității acestui grup.

ARTICOLUL 24

Prezumția de conformitate a organismelor notificate

În cazul în care un organism de evaluare a conformității demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele române și/sau în standardele naționale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene care adoptă standardele armonizate, ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, sau părți ale acestora, se consideră că organismul de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la art. 23 în măsura în care respectivele standarde aplicabile acoperă aceste cerințe.

ARTICOLUL 25

Filiale ale organismelor notificate și subcontractarea de către organismele notificate

(1) În cazul în care subcontractează sarcini specifice referitoare la evaluarea conformității sau recurge la o filială, un organism notificat se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerințele prevăzute la art. 23 și informează Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului în acest sens.

(2) Organismele notificate preiau întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau filiale, oriunde ar fi acestea stabilite.

(3) Activitățile pot fi subcontractate sau realizate de o filială numai cu acordul clientului organismului notificat.

(4) Organismele notificate pun la dispoziția Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului documentele relevante privind evaluarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și a activităților executate de către aceștia în temeiul anexei nr. 2.

ARTICOLUL 26

Cererea de notificare

(1) Pentru a fi notificat, organismul de evaluare a conformității trebuie să depună o cerere de desemnare în vederea notificării la Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie însoțită de documentele prevăzute în ordinul ministrului autorității competente pentru aprobarea Procedurii privind desemnarea organismelor de evaluare a conformității ce se notifică și notificarea la Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene a organismelor desemnate.

(3) Certificatul de acreditare prevăzut în ordinul ministrului autorității competente menționat la alin. (2) atestă că organismul de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la art. 23.

ARTICOLUL 27

Procedura de notificare

(1) Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului notifică numai organismele de evaluare a conformității care au îndeplinit cerințele prevăzute la art. 23.

(2) Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului notifică Comisia Europeană și celorlalte state membre folosind aplicația de notificare electronică dezvoltată și gestionată de Comisia Europeană.

(3) Notificarea include detalii complete ale activităților de evaluare a conformității, ale modului sau modulelor de evaluare a conformității și ale aparatului sau aparatelor în cauză și atestă competența necesară.

(4) Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului desemnează prin ordin al ministrului organismele de evaluare a conformității prevăzute la art. 19 care se notifică. Aceste ordine se actualizează ori de câte ori este necesar.

(5) Desemnarea prevăzută la alin. (4) se realizează în conformitate cu prevederile ordinului ministrului autorității competente prevăzut la art. 26 alin. (2).

(6) Organismele prevăzute la alin. (1) pot îndeplini activitățile unui organism notificat numai dacă Comisia Europeană sau celelalte state membre nu au ridicat obiecții în termen de două săptămâni de la notificare.

(7) Numai un astfel de organism este considerat organism notificat în sensul prezentei hotărâri.

(8) Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului notifică Comisiei Europene și celorlalte state membre în legătură cu orice modificări ulterioare relevante aduse notificării.

ARTICOLUL 28

Modificări ale notificărilor

(1) În cazul în care Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului a constatat sau a fost informat că un organism notificat nu mai respectă cerințele prevăzute la art. 23 sau că acesta nu își îndeplinește obligațiile, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului restricționează, suspendă sau retrage notificarea, după caz, în funcție de gravitatea nerespectării cerințelor sau a neîndeplinirii obligațiilor. Acesta informează de îndată Comisia Europeană și celelalte state membre în consecință.

(2) În caz de restricționare, suspendare ori retragere a notificării sau în cazul în care organismul notificat și-a încetat activitatea, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului ia măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele organismului respectiv fie sunt preluate de un alt organism notificat, fie sunt puse la dispoziția sa și a autorității de supraveghere a pieței, la cererea acestora.

ARTICOLUL 29

Contestarea competenței organismelor notificate

(1) În cazurile în care Comisia Europeană investighează competența unui organism notificat sau continuarea îndeplinirii de către un organism notificat a cerințelor și a responsabilităților care îi revin, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului prezintă acesteia, la cerere, toate informațiile care au fundamentat notificarea sau menținerea competenței organismului în cauză.

(2) În cazul în care Comisia Europeană constată că un organism notificat nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește cerințele pentru a fi notificat, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului, la solicitarea acesteia, ia măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.

ARTICOLUL 30

Obligații operaționale în sarcina organismelor notificate

(1) Organismele notificate efectuează evaluări ale conformității, potrivit procedurilor de evaluare a conformității prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Evaluările de conformitate sunt realizate în mod proporțional, evitând sarcinile inutile pentru operatorii economici. Organismele de evaluare a conformității își desfășoară activitatea ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea întreprinderii, de domeniul de activitate și structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei aparatului în cauză, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

(3) În același timp, organismele de evaluare a conformității respectă gradul de rigoare și nivelul de protecție necesare pentru asigurarea conformității aparatului cu cerințele prezentei hotărâri.

(4) În cazul în care un organism notificat constată că cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 sau în standardele armonizate sau alte specificații tehnice corespunzătoare nu sunt

îndeplinite de către un producător, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și nu emite un certificat de conformitate.

(5) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității, după eliberarea certificatului, un organism notificat constată că un aparat nu mai este conform, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și suspendă sau retrage certificatul, dacă este necesar.

(6) În cazul în care nu se iau măsuri corective sau acestea nu au efectul necesar, organismul notificat restricționează, suspendă sau retrage certificatul, dacă este necesar.

ARTICOLUL 31

Căi de atac împotriva deciziilor organismelor notificate

RENAR se asigură că este disponibilă o cale de atac împotriva deciziilor organismelor notificate.

ARTICOLUL 32

Obligații de informare în sarcina organismelor notificate

(1) Organismele notificate informează Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului în legătură cu:

a) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a certificatelor;

b) orice circumstanțe care afectează domeniul de aplicare și condițiile notificării;

c) orice cerere de informare cu privire la activitățile de evaluare a conformității desfășurate, primită de la autoritatea de supraveghere a pieței;

d) la cerere, activitățile de evaluare a conformității realizate în limita domeniului notificării și în legătură cu orice altă activitate realizată, inclusiv activități transfrontaliere și de subcontractare.

(2) Organismele notificate în conformitate cu prezenta hotărâre oferă celorlalte organisme notificate la nivelul Uniunii Europene, în conformitate cu Directiva 2014/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată (reformare), care îndeplinesc activități similare de evaluare a conformității, vizând aceleași aparate, informații relevante privind aspecte legate de rezultatele negative ale evaluărilor conformității și, la cerere, rezultatele pozitive ale evaluărilor conformității.

ARTICOLUL 33

Schimbul de experiență

(1) Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului participă la schimbul de experiență dintre autoritățile naționale ale statelor membre referitor la politica privind notificarea, organizat de Comisia Europeană.

(2) Organismele notificate în temeiul prezentei hotărâri participă la activitatea grupului/grupurilor sectorial/sectoriale al/ale organismelor de evaluare a conformității notificate la nivel european, în mod direct sau prin intermediul unor reprezentanți desemnați.

CAPITOLUL V

Supravegherea pieței și procedura de salvagardare

ARTICOLUL 34

Aparatelor prevăzute la art. 1 le sunt aplicabile dispozițiile art. 15 alin. (3) și art. 16—29 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

ARTICOLUL 35

(1) În cazul în care autoritatea de supraveghere a pieței consideră că un aparat care intră sub incidența prezentei

hotărâri prezintă un risc referitor la aspectele de protecție a interesului public, aceasta efectuează o evaluare cu privire la aparatul în cauză, acoperind toate cerințele relevante stabilite în prezenta hotărâre. Operatorii economici în cauză cooperează cu autoritatea de supraveghere a pieței în acest scop.

(2) În cazul în care, pe parcursul evaluării prevăzute la alin. (1), autoritatea de supraveghere a pieței constată că aparatul nu este conform cerințelor stabilite în prezenta hotărâre, aceasta solicită de îndată operatorului economic în cauză să întreprindă toate măsurile corective adecvate pentru a aduce aparatul în conformitate cu respectivele cerințe, pentru a-l retrage de pe piață sau pentru a-l rechema, într-un interval de timp rezonabil, proporțional cu riscul stabilit de respectiva autoritate.

(3) Autoritatea de supraveghere a pieței informează organismul notificat în cauză, în consecință.

(4) Prevederile art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 se aplică măsurilor prevăzute la alin. (2).

(5) În cazul în care autoritatea de supraveghere a pieței consideră că neconformitatea nu se limitează la teritoriul național, aceasta informează Comisia Europeană, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului și celelalte state membre cu privire la rezultatele evaluării și la acțiunile pe care le-a solicitat operatorului economic.

(6) Operatorul economic se asigură că sunt întreprinse toate măsurile corective adecvate pentru toate aparatele vizate pe care acesta le-a pus la dispoziție pe piață pe teritoriul Uniunii Europene.

(7) În cazul în care operatorul economic în cauză nu ia măsurile corective adecvate în termenul prevăzut la alin. (2), autoritatea de supraveghere a pieței ia toate măsurile provizorii corespunzătoare pentru a interzice sau a restrânge punerea la dispoziție a aparatului pe piața națională, pentru a retrage sau a rechema aparatul de pe piață.

(8) Autoritatea de supraveghere a pieței informează de îndată Comisia Europeană, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului și celelalte state membre cu privire la măsurile luate conform prevederilor alin. (7).

(9) Informațiile prevăzute la alin. (8) includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru a identifica aparatul neconform, originea aparatului, natura neconformității constatate și riscul implicat, natura și durata măsurilor naționale luate, precum și argumentele prezentate de operatorul economic în cauză.

(10) Autoritatea de supraveghere a pieței indică, în special, dacă neconformitatea se datorează fie faptului că aparatul nu respectă cerințele referitoare la aspectele de protecție a interesului public prevăzute în prezenta hotărâre, fie faptului că există deficiențe ale standardelor armonizate prevăzute la art. 12 care conferă prezumția de conformitate.

(11) Autoritățile care asigură supravegherea pieței din statele membre ale Uniunii Europene, altele decât statul membru care a inițiat procedura în temeiul prezentului articol, informează de îndată Comisia Europeană și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate și informațiile suplimentare referitoare la neconformitatea aparatului în cauză pe care le au la dispoziție și cu privire la obiecțiile lor, în caz de dezacord cu măsura națională adoptată.

(12) În cazul în care, în termen de trei luni de la primirea informațiilor prevăzute la alin. (8), niciun stat membru sau Comisia Europeană nu ridică obiecții cu privire la o măsură provizorie luată de autoritatea de supraveghere a pieței, măsura este considerată justificată.

(13) Autoritatea de supraveghere a pieței ia de îndată măsurile restrictive adecvate în legătură cu aparatul în cauză, cum ar fi retragerea aparatului de pe piață.

ARTICOLUL 36

(1) În cazul în care, la finalizarea procedurii prevăzute la art. 35 alin. (6) și (7), se ridică obiecții la adresa unei măsuri luate de un alt stat membru sau în cazul în care Comisia Europeană consideră că măsura națională contravine unui act normativ al Uniunii Europene, la inițiativa Comisiei Europene Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului și/sau autoritatea de supraveghere a pieței participă la consultările cu statele membre și cu operatorul (operatorii) economic(i) relevant (relevanți) și evaluează măsura națională. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia Europeană decide dacă măsura națională este justificată. Statelor membre și operatorului sau operatorilor economici li se aduce la cunoștință de către Comisia Europeană decizia acesteia.

(2) În cazul în care măsura națională este considerată justificată, autoritatea de supraveghere a pieței adoptă măsurile necesare pentru a asigura retragerea de pe piață a aparatului neconform și informează Comisia Europeană în consecință. În cazul în care măsura națională este considerată nejustificată, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului retrage această măsură.

(3) În cazul în care măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea aparatului este atribuită unor deficiențe ale standardelor armonizate prevăzute la art. 35 alin. (10), Comisia Europeană aplică procedura prevăzută la art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 1.025/2012.

ARTICOLUL 37

(1) În cazul în care, în urma efectuării unei evaluări în conformitate cu art. 35 alin. (1), autoritatea de supraveghere a pieței constată că, deși un aparat este în conformitate cu prezenta hotărâre, acesta prezintă un risc în ceea ce privește anumite aspecte de protecție a intereselor publice, aceasta solicită operatorului economic relevant să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că aparatul în cauză, atunci când este introdus pe piață, nu mai prezintă respectivul risc, pentru a-l retrage de pe piață sau a-l rechema într-un termen rezonabil, proporțional cu natura riscului, indicat de respectiva autoritate.

(2) Operatorul economic se asigură că sunt luate măsuri corective pentru toate aparatele vizate pe care le-a pus la dispoziție pe piață pe teritoriul Uniunii Europene.

(3) Autoritatea de supraveghere a pieței informează de îndată Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene. Informațiile includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea aparatului respectiv, originea și lanțul de furnizare a aparatului, natura riscului implicat, natura și durata măsurilor luate la nivel național.

(4) La inițiativa Comisiei Europene, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului și/sau autoritatea de supraveghere a pieței participă la consultările cu statele membre și cu operatorul (operatorii) economic(i) relevant (relevanți) și evaluează măsura națională. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia Europeană decide dacă măsura națională este justificată și, după caz, propune măsuri adecvate.

(5) Statelor membre și operatorului sau operatorilor economici li se aduce la cunoștință de către Comisia Europeană decizia acesteia.

ARTICOLUL 38

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 35, autoritatea de supraveghere a pieței solicită operatorului economic vizat să elimine neconformitatea identificată, în cazul în care a constatat una din situațiile următoare:

a) marcajul CE sau marcajul metrologic suplimentar a fost aplicat prin încălcarea art. 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 sau a art. 17 din prezenta hotărâre;

b) marcajul CE sau marcajul metrologic suplimentar nu a fost aplicat;

c) inscripțiile prevăzute la art. 6 alin. (7)—(10) nu au fost aplicate sau au fost aplicate prin încălcarea art. 6 alin. (7)—(10);

d) numărul de identificare al organismului notificat, în cazul în care organismul respectiv intervine în etapa de control al producției, a fost aplicat prin încălcarea art. 17 sau nu a fost aplicat;

e) declarația UE de conformitate nu a fost întocmită;

f) declarația UE de conformitate nu a fost întocmită corect;

g) documentația tehnică nu este disponibilă sau este incompletă;

h) informațiile prevăzute la art. 6 alin. (11) sau la art. 8 alin. (5) lipsesc, sunt false sau incomplete;

i) nu sunt îndeplinite orice alte cerințe administrative prevăzute la art. 6 sau la art. 8.

(2) În cazul în care neconformitatea prevăzută la alin. (1) se menține, autoritatea de supraveghere a pieței ia toate măsurile corespunzătoare pentru a restricționa sau a interzice punerea la dispoziție pe piață a aparatului ori pentru a se asigura că acesta este rechemat sau retras de pe piață.

CAPITOLUL VI

Răspunderi și sancțiuni

ARTICOLUL 39

(1) Autoritatea competentă în sensul prezentei hotărâri este Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului.

(2) Autoritatea de supraveghere a pieței pentru aparate este Serviciul inspecției și supraveghere a pieței din cadrul Biroului Român de Metrologie Legală.

ARTICOLUL 40

(1) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (1), (2) și (13), art. 8 alin. (1), art. 35 alin. (6), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață ori a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme, precum și rechemarea aparatelor neconforme aflate în utilizare;

b) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (3), (7), (8), (10) și (11), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață ori a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme, precum și rechemarea aparatelor neconforme aflate în utilizare;

c) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (4) și (5), art. 8 alin. (6) și (10), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (9), art. 8 alin. (4), art. 9 alin. (4), cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață ori a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme, precum și rechemarea aparatelor neconforme aflate în utilizare;

e) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (12), cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (14), art. 7 alin. (2), art. 8 alin. (7) și (11) și art. 9 alin. (5) și (7), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

g) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) și (5), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață ori a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme, precum și rechemarea aparatelor neconforme aflate în utilizare;

h) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (2), cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață ori a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme, precum și rechemarea aparatelor neconforme aflate în utilizare;

i) nerespectarea prevederilor art. 11, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei;

j) nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (2), cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei;

k) nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (1), cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață ori a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme, precum și rechemarea aparatelor neconforme aflate în utilizare;

l) nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (3)—(5) și art. 18, cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață ori a punerii în funcțiune a aparatelor neconforme, precum și rechemarea aparatelor neconforme aflate în utilizare.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit din cadrul autorității de supraveghere a pieței, cu respectarea prevederilor art. 35.

(3) Contravenientul poate achita, de îndată sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzi prevăzute la alin. (1), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(4) Orice decizie luată pe baza prezentei hotărâri de către autoritatea de supraveghere a pieței, din care rezultă sancțiuni și restricții de introducere pe piață sau punere în funcțiune a aparatelor, va menționa:

a) temeiul legal al deciziei, în condițiile prezentei hotărâri;

b) căile de atac împotriva deciziei autorității de supraveghere a pieței;

c) termenele pentru exercitarea căilor de atac; în cazul plângerii la organul de control care a aplicat sancțiunea, se va indica și termenul în care acesta trebuie să se pronunțe.

(5) Decizia prevăzută la alin. (4) este adusă imediat la cunoștință persoanelor interesate și Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 41

(1) Aparatele introduse pe piață înainte de 20 aprilie 2016, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 617/2003 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi în continuare puse la dispoziție pe piață și/sau puse în funcțiune.

(2) Certificatele eliberate în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 617/2003, republicată, cu modificările ulterioare, rămân valabile în temeiul prezentei hotărâri până la momentul expirării valabilității acestora.

ARTICOLUL 42

Fără a aduce atingere art. 41, de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 617/2003 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 15 decembrie 2008, cu modificările ulterioare, se abrogă.

ARTICOLUL 43

Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

ARTICOLUL 44

Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 20 aprilie 2016.

*

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2014/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 96 din 29 martie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și turismului,
Mihai Tudose
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 26 august 2015.
Nr. 710.

ANEXA Nr. 1

CERINȚE ESENȚIALE

Terminologia utilizată în cuprinsul prezentelor cerințe esențiale este cea utilizată de către Organizația Internațională de Metrologie Legală.

Observații preliminare

În cazul în care un aparat cuprinde sau este conectat la mai multe dispozitive de indicare sau de tipărire folosite pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) din hotărâre, acele dispozitive care repetă rezultatele cântăririi și care nu pot influența funcționarea corectă a aparatului nu sunt supuse cerințelor esențiale, în cazul în care rezultatele cântăririi sunt tipărite sau înregistrate în mod corect și de neșters de o parte a aparatului care îndeplinește cerințele esențiale și în cazul în care rezultatele sunt disponibile ambelor părți implicate în procesul de măsurare. Cu toate acestea, în cazul aparatelor utilizate pentru vânzare directă către public, dispozitivele de afișare și de tipărire pentru vânzător și client trebuie să îndeplinească cerințele esențiale.

Cerințe metrologice

1. Unități de măsură a masei

Unitățile de măsură utilizate sunt unitățile legale prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 755/2004 privind aprobarea

unităților de măsură legale, cu modificările și completările ulterioare.

Sub rezerva respectării condiției menționate anterior, unitățile admise sunt următoarele:

- unități SI: kilogram, microgram, miligram, gram, tonă;
- unitate a sistemului imperial: uncie troy, care este o unitate de măsură pentru cântărirea metalelor prețioase;
- altă unitate care nu face parte din SI: carat metric pentru cântărirea pietrelor prețioase.

Pentru aparatele care utilizează unitatea de masă a sistemului imperial menționată anterior, cerințele esențiale aplicabile și definite în continuare trebuie să fie convertite în unitatea respectivă, prin interpolare simplă.

2. Clase de exactitate

2.1. Au fost definite următoarele clase de exactitate:

- I specială;
- II superioară;
- III medie;
- IV inferioară.

Specificațiile pentru aceste clase sunt prevăzute în tabelul 1.

Tabelul 1

Clase de exactitate				
Clasa	Diviziune de verificare (e)	Limita minimă de cântărire (Min)	Numărul de diviziuni de verificare $n = [(Max)/(e)]$	
		Valoare minimă	Valoare minimă	Valoare maximă
I	$0,001 \text{ g} \leq e$	100 e	50.000	—
II	$0,001 \text{ g} \leq e \leq 0,05 \text{ g}$	20 e	100	100.000
	$0,1 \text{ g} \leq e$	50 e	5.000	100.000
III	$0,1 \text{ g} \leq e \leq 2 \text{ g}$	20 e	100	10.000
	$5 \text{ g} \leq e$	20 e	500	10.000
IV	$5 \text{ g} \leq e$	10 e	100	1.000

Pentru aparatele aparținând claselor de exactitate II și III, utilizate pentru determinarea unui tarif de transport, limita minimă de cântărire se reduce la 5 e.

2.2. Diviziuni

2.2.1. Diviziunea reală (d) și diviziunea de verificare (e) se prezintă sub forma următoare:

1×10^k , 2×10^k sau 5×10^k unități de masă, k fiind un număr întreg sau zero.

2.2.2. Pentru toate aparatele, altele decât cele dotate cu dispozitive indicatoare auxiliare:

$d = e$.

2.2.3. Pentru aparatele cu dispozitive indicatoare auxiliare se aplică următoarele condiții:

$e = 1 \times 10^k$ g

$d < e \leq 10 d$.

Condițiile respective nu se aplică aparatelor din clasa I cu $d < 10^{-4}$ g, pentru care $e = 10^{-3}$ g.

3. Clasificare

3.1. Aparate cu un singur interval de cântărire

Aparatele echipate cu un dispozitiv indicator auxiliar trebuie să se încadreze fie în clasa I, fie în clasa II. Pentru aceste aparate, valorile minime ale limitelor minime de cântărire pentru cele două clase menționate anterior se obțin din tabelul 1, prin înlocuirea diviziunii de verificare (e) din coloana 3 cu diviziunea reală (d).

În cazul în care $d < 10^{-4}$ g, limita maximă pentru clasa I poate fi mai mică de 50.000 e.

3.2. Aparate cu intervale multiple de cântărire

Sunt permise intervale de cântărire multiple, în cazul în care acestea sunt clar indicate pe aparat. Fiecare interval de cântărire este clasificat conform pct. 3.1. În cazul în care intervalul de cântărire cuprinde clase de exactitate diferite, aparatul trebuie să îndeplinească cele mai stricte cerințe care se aplică claselor de exactitate pe care le cuprinde intervalul.

3.3. Aparate cu diviziuni multiple

3.3.1. Aparatele cu un singur interval de cântărire pot avea mai multe intervale parțiale de cântărire (aparate cu diviziuni multiple).

Aparatele cu diviziuni multiple nu trebuie să fie echipate cu un dispozitiv de indicare auxiliar.

3.3.2. Fiecare interval parțial de cântărire al unui aparat cu diviziuni multiple este definit prin:

- valoarea diviziunii sale de verificare e_i ; cu $e_{(i+1)} > e_i$;
- limita sa maximă de cântărire Max_i ; cu $Max_r = Max$;
- limita sa minimă de cântărire Min_i ; cu $Min_i = Max_{(i-1)}$ și $Min_1 = Min$,

unde:

$i = 1, 2, \dots, r$

i = indicele intervalului parțial de cântărire;

r = numărul total al intervalelor parțiale de cântărire.

Toate limitele sunt limite ale sarcinii nete, indiferent de valoarea tarei utilizate.

3.3.3. Intervalele parțiale de cântărire sunt clasificate conform tabelului 2. Toate intervalele parțiale de cântărire trebuie să se încadreze în aceeași clasă de exactitate, aceasta fiind clasa de exactitate a aparatului.

Tabelul 2

$i = 1, 2, \dots, r$ i = indicele intervalului parțial de cântărire r = numărul total al intervalelor parțiale de cântărire				
Clasa	Diviziune de verificare (e)	Limita minimă de cântărire (Min)		
		Valoare minimă	Valoare minimă ¹⁾ $n = [(Max_i)/(e_{(i+1)})]$	Valoare maximă $n = [(Max_i)/(e_i)]$
I	$0,001 \text{ g} \leq e_i$	100 e_1	50.000	—
II	$0,001 \text{ g} \leq e_i \leq 0,05 \text{ g}$	20 e_1	5.000	100.000
	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	50 e_1	5.000	100.000
III	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	20 e_1	500	10.000
IIII	$5 \text{ g} \leq e_i$	10 e_1	50	1.000

1) Pentru $i = r$ se aplică coloana corespunzătoare din tabelul 1, e fiind înlocuit cu e_r .

4. Exactitate

4.1. La aplicarea procedurilor prevăzute la art. 13 din hotărâre, eroarea valorii indicate nu trebuie să depășească eroarea maximă tolerată prevăzută în tabelul 3. În cazul indicării

digitale, eroarea indicației se corectează cu eroarea de rotunjire.

Erorile maxime tolerate se aplică la valoarea netă și la valoarea tarei pentru toate sarcinile posibile, cu excepția valorilor de tară predeterminate.

Tabelul 3

Erori maxime tolerate				
Sarcină				Eroarea maximă tolerată
Clasa I	Clasa II	Clasa III	Clasa IIII	
$0 \leq m \leq 50.000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 5.000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 500 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 50 \text{ e}$	$\pm 0,5 \text{ e}$
$50.000 \text{ e} < m \leq 200.000 \text{ e}$	$5.000 \text{ e} < m \leq 20.000 \text{ e}$	$500 \text{ e} < m \leq 2.000 \text{ e}$	$50 \text{ e} < m \leq 200 \text{ e}$	$\pm 1,0 \text{ e}$
$200.000 \text{ e} < m$	$20.000 \text{ e} < m \leq 100.000 \text{ e}$	$2.000 \text{ e} < m \leq 10.000 \text{ e}$	$200 \text{ e} < m \leq 1.000 \text{ e}$	$\pm 1,5 \text{ e}$

4.2. În cazul aparatelor aflate în utilizare, erorile maxime tolerate sunt duble față de erorile maxime tolerate specificate la pct. 4.1.

5. Rezultatele cântăririi unui aparat trebuie să fie repetabile și, de asemenea, trebuie să poată fi reproduse de către alte dispozitive de indicare utilizate de aparat și în conformitate cu alte metode de echilibrare utilizate.

Rezultatele cântăririi trebuie să fie suficient de insensibile la schimbările de poziție a sarcinii pe receptorul de sarcină.

6. Aparatul trebuie să reacționeze la mici variații ale sarcinii.

7. Factori de influență și timpul

7.1. Aparatele din clasele II, III și IIII care pot fi utilizate în poziții înclinate trebuie să nu fie influențate de gradul de înclinare care poate apărea în condiții normale de utilizare.

7.2. Aparatele trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în intervalul de temperatură specificat de producător. Valoarea acestui interval este cel puțin egală cu:

- a) 5°C pentru un aparat din clasa I;
- b) 15°C pentru un aparat din clasa II;
- c) 30°C pentru un aparat din clasa III sau IIII.

În absența unei specificații din partea producătorului, intervalul de temperatură aplicabil este de -10°C până la +40°C.

7.3. Aparatele alimentate de la rețeaua de energie electrică trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în condițiile de alimentare cuprinse în limitele de fluctuație normală.

Aparatele care funcționează cu alimentare de la baterie trebuie să indice orice scădere a tensiunii sub valoarea minimă cerută și, în acest caz, trebuie fie să continue să funcționeze corect, fie să se oprească automat.

7.4. Aparatele electronice, cu excepția celor din clasele I și II la care e este mai mic de 1 g trebuie să îndeplinească cerințele metrologice în condiții de umiditate relativă ridicată, la limita superioară a intervalului lor de temperatură.

7.5. Încărcarea cu o sarcină a unui aparat din clasele II, III sau IIII pentru o perioadă prelungită de timp trebuie să aibă o influență neglijabilă asupra indicației la acea sarcină sau asupra indicării cifrei zero de îndată ce este retrasă sarcina.

7.6. În alte condiții aparatele trebuie fie să continue să funcționeze corect, fie să se oprească automat.

Proiectare și fabricare

8. Cerințe generale

8.1. Proiectarea și fabricarea aparatelor trebuie să fie de așa manieră încât aparatele să își mențină calitățile metrologice în cazul în care sunt utilizate și instalate corect și în cazul în care mediul în care funcționează este cel pentru care au fost proiectate. Valoarea masei trebuie să fie indicată de aparat.

8.2. Atunci când sunt expuse la perturbații, aparatele electronice nu trebuie să prezinte defecte semnificative sau trebuie să le detecteze automat și să le semnaleze.

Atunci când se detectează automat un defect semnificativ, aparatele electronice trebuie să emită un semnal de alarmă vizual sau acustic care să continue până când utilizatorul ia măsuri corective sau până la dispariția defectului.

8.3. Cerințele prevăzute la pct. 8.1 și 8.2. trebuie îndeplinite în mod permanent pe o perioadă de timp normală ținând seama de utilizarea prevăzută pentru aparatele în cauză.

Dispozitivele electronice digitale trebuie să exercite întotdeauna un control adecvat al funcționării corecte a procesului de măsurare, al dispozitivului de indicare și al stocării și transferului tuturor datelor.

Atunci când se detectează automat o eroare semnificativă de durabilitate, aparatele electronice emit un semnal de alarmă vizual sau acustic care trebuie să continue până când utilizatorul ia măsuri corective sau până la dispariția erorii.

8.4. În cazul în care la un aparat electronic este conectat un echipament extern printr-o interfață corespunzătoare, acest lucru trebuie să nu influențeze negativ calitățile metrologice ale aparatului.

8.5. Aparatele trebuie să nu aibă caracteristici care să poată favoriza utilizarea frauduloasă a acestora; posibilitățile utilizării incorecte accidentale trebuie reduse la minimum. Componentele care nu trebuie demontate sau reglate de utilizator trebuie protejate împotriva unor astfel de acțiuni.

8.6. Aparatele trebuie proiectate astfel încât să permită efectuarea rapidă a controalelor prevăzute de hotărâre.

9. Indicarea rezultatelor cântăririi și a altor valori de cântărire trebuie să fie exactă, să nu fie ambiguă și nici să nu poată induce în eroare; dispozitivul de indicare trebuie să permită citirea ușoară a indicației în condiții normale de utilizare.

Denumirile și simbolurile unităților menționate la pct. 1 sunt conforme cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 755/2004, cu modificările și completările ulterioare, la care se adaugă simbolul pentru caratul metric, respectiv „ct”.

Indicația nu poate depăși limita maximă (Max) la care se adaugă 9 e.

Un dispozitiv indicator auxiliar este permis numai la dreapta semnului zecimal. Un dispozitiv pentru extensia indicației se poate folosi numai temporar, iar tipărirea trebuie oprită pe durata funcționării lui.

Pot fi afișate și indicații secundare, cu condiția ca acestea să nu fie confundate cu indicațiile primare.

10. Tipărirea rezultatelor cântăririi și a altor valori de cântărire Rezultatele tipărite trebuie să fie corecte, bine identificate și neambigue. Tipărirea trebuie să fie clară, lizibilă, de neșters și durabilă.

11. Reglarea la nivel

Atunci când este cazul, aparatele trebuie să fie prevăzute cu un dispozitiv de reglare la nivel și cu un indicator de nivel, suficient de sensibile pentru a permite instalarea corectă.

12. Reglarea la zero

Aparatele pot fi prevăzute cu dispozitive de reglare la zero. Funcționarea acestor dispozitive trebuie să permită reglarea la zero cu exactitate și să nu ducă la măsurări incorecte.

13. Dispozitive de tară și dispozitive de determinare a tării

Aparatele pot avea unul sau mai multe dispozitive de tară și, de asemenea, un dispozitiv de determinare a tării. Utilizarea acestor dispozitive trebuie să permită reglarea la zero cu exactitate și trebuie să asigure o cântărire netă corectă. Utilizarea dispozitivului de determinare a tării trebuie să asigure stabilirea corectă a valorii nete calculate.

14. Aparat utilizate la vânzarea directă către public, cu o limită maximă care nu depășește 100 kg: cerințe suplimentare

Aparatele utilizate la vânzarea directă către public trebuie să afișeze toate informațiile esențiale referitoare la operația de cântărire și, în cazul aparatelor care indică prețul, să afișeze clar clientului și calculul prețului pentru produsul care urmează să fie achiziționat.

Prețul care trebuie plătit, în cazul în care este indicat, trebuie să fie exact.

Aparatele de calculare a prețului trebuie să afișeze indicațiile esențiale pentru o perioadă de timp suficientă care să permită cumpărătorului citirea adecvată a acestora.

Aparatele de calculare a prețului pot avea și alte funcții în afară de cântărirea produsului și calcularea prețului, cu condiția ca toate indicațiile referitoare la ansamblul tranzacțiilor să fie tipărite clar și neambigu și să fie aranjate corespunzător pe un bon sau pe o etichetă destinate cumpărătorului.

Aparatele nu trebuie să aibă caracteristici care să poată duce în mod direct sau indirect la afișarea unor indicații a căror interpretare poate fi dificilă sau indirectă.

Aparatele trebuie să garanteze protecția consumatorilor împotriva oricărei tranzacții incorecte din cadrul vânzărilor

directe, survenite ca urmare a unei funcționări defectuoase a acestora.

Dispozitivele indicatoare auxiliare și dispozitivele de extindere a indicației nu sunt permise.

Dispozitivele suplimentare sunt admise numai în măsura în care nu permit utilizarea frauduloasă.

Aparatele similare celor utilizate în mod normal pentru vânzarea directă către public și care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la prezentul paragraf trebuie să fie prevăzute lângă

afișaj cu inscripționarea: „Interzis pentru vânzarea directă către public”. Respectiva inscripționare nu trebuie să poată fi ștersă.

15. Aparate pentru etichetarea prețului

Aparatele pentru etichetarea prețului trebuie să îndeplinească cerințele pentru aparatele de indicare a prețului, utilizate în cadrul vânzărilor directe către public, în măsura în care aceste cerințe sunt aplicabile aparatului respectiv. Tipărirea prețului pe etichetă trebuie să fie imposibilă sub limita minimă de cântărire.

ANEXA Nr. 2

Proceduri de evaluare a conformității

1. Modulul B: examinarea UE de tip

1.1. Examinarea UE de tip este cea parte a procedurii de evaluare a conformității prin care un organism notificat examinează proiectul tehnic al unui aparat și verifică și atestă dacă proiectul tehnic al aparatului respectă cerințele aplicabile din hotărâre.

1.2. Examinarea UE de tip poate fi realizată prin una dintre metodele prezentate mai jos:

— examinarea unui eșantion, reprezentativ pentru producția luată în considerare, a aparatului complet (tip de producție);

— evaluarea caracterului adecvat al proiectului tehnic al aparatului prin examinarea documentației tehnice și a documentelor justificative menționate la pct. 1.3, plus examinarea eșantioanelor, reprezentative pentru producția luată în considerare, ale uneia sau mai multor părți esențiale ale aparatului (combinație dintre tipul de producție și tipul proiectat);

— evaluarea caracterului adecvat al proiectului tehnic al aparatului prin examinarea documentației tehnice și a documentelor justificative prevăzute la pct. 1.3, fără examinarea unui eșantion (tip proiectat).

1.3. Producătorul înaintează o cerere pentru examinarea UE de tip către un singur organism notificat ales de către acesta.

Cererea trebuie să cuprindă:

a) denumirea și adresa producătorului și, în cazul în care cererea este depusă de către reprezentantul autorizat, se precizează, de asemenea, numele și adresa acestuia;

b) o declarație scrisă potrivit căreia aceeași solicitare nu a mai fost depusă la niciun alt organism notificat;

c) documentația tehnică. Aceasta trebuie să permită evaluarea conformității aparatului cu cerințele aplicabile din hotărâre și trebuie să includă o analiză adecvată și o evaluare a riscului (riscurilor). Documentația tehnică trebuie să specifice cerințele aplicabile și să acopere, în măsura în care acest lucru este relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și funcționarea aparatului. Documentația tehnică trebuie să cuprindă, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:

(i) o descriere generală a aparatului;

(ii) desenele de proiectare și de fabricare și schemele componentelor, subansamblurilor, circuitelor etc.;

(iii) descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor respective și a funcționării aparatului;

(iv) lista standardelor armonizate aplicate integral sau parțial, ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, iar, în cazurile în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate, o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din hotărâre, inclusiv o listă a altor specificații tehnice relevante aplicate. În cazul unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică trebuie să menționeze acele părți care au fost aplicate;

(v) rezultatele calculelor de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;

(vi) rapoartele de încercări;

d) eșantioanele reprezentative pentru producția preconizată. Organismul notificat poate solicita eșantioane suplimentare, în cazul în care acest lucru este necesar pentru realizarea programului de încercări;

e) documente justificative privind caracterul adecvat al soluției proiectului tehnic. Acestea menționează orice document care a fost utilizat, în special atunci când standardele armonizate relevante nu au fost aplicate în întregime. Documentele justificative includ, în cazul în care este necesar, rezultatele încercărilor efectuate, în conformitate cu alte specificații tehnice relevante, de către laboratorul propriu al producătorului sau de către un alt laborator de încercare în numele producătorului și pe răspunderea acestuia.

1.4. Organismul notificat trebuie:

Pentru aparat:

1.4.1. să examineze documentația tehnică și documentele justificative, pentru a evalua caracterul adecvat al proiectului tehnic al aparatului.

Pentru eșantion (eșantioane):

1.4.2. să verifice dacă eșantionul (eșantioanele) a (au) fost fabricat(e) în conformitate cu documentația tehnică și să identifice elementele proiectate, în conformitate cu dispozițiile aplicabile din standardele armonizate relevante, precum și elementele proiectate în conformitate cu alte specificații tehnice relevante;

1.4.3. să efectueze examinările și încercările corespunzătoare sau să dispună efectuarea lor pentru a verifica dacă, în cazul în care producătorul a decis să aplice soluțiile din standardele armonizate relevante, acestea au fost aplicate corect;

1.4.4. să efectueze examinările și încercările corespunzătoare sau să dispună efectuarea lor, pentru a verifica, în cazul în care nu au fost aplicate soluțiile din standardele armonizate, dacă soluțiile adoptate de către producător, care aplică alte specificații tehnice relevante, îndeplinesc cerințele esențiale corespunzătoare din hotărâre;

1.4.5. să stabilească de comun acord cu producătorul locul unde vor fi efectuate examinările și încercările.

1.5. Organismul notificat trebuie să întocmească un raport de evaluare care evidențiază activitățile întreprinse, conform pct. 1.4, precum și rezultatele acestora. Fără a aduce atingere obligațiilor sale față de autoritatea de notificare, organismul notificat nu trebuie să divulge conținutul acestui raport, în întregime sau parțial, fără acordul producătorului.

1.6. Atunci când tipul este în conformitate cu cerințele din hotărâre aplicabile aparatului respectiv, organismul notificat trebuie să elibereze producătorului un certificat de examinare UE de tip. Certificatul respectiv trebuie să cuprindă denumirea și adresa producătorului, concluziile examinării, condițiile (în cazul în care există) pentru valabilitatea sa și datele necesare

pentru identificarea tipului certificat. Certificatul de examinare UE de tip poate avea atașată una sau mai multe anexe.

Certificatul de examinare UE de tip și anexele sale trebuie să conțină toate informațiile relevante care permit evaluarea conformității aparatelor fabricate cu tipul examinat și care permit controlul în utilizare.

Certificatul de examinare UE de tip are o valabilitate de zece ani de la data eliberării sale și poate fi reînnoit pentru perioade ulterioare de câte zece ani. În eventualitatea unor schimbări fundamentale în proiectarea aparatului, de exemplu ca urmare a punerii în practică a unor noi tehnologii, valabilitatea certificatului de examinare UE de tip poate fi limitată la doi ani și poate fi prelungită până la trei ani.

În cazul în care tipul nu îndeplinește cerințele aplicabile din hotărâre, organismul notificat trebuie să refuze emiterea unui certificat de examinare UE de tip și trebuie să informeze solicitantul în consecință, motivând refuzul său în mod detaliat.

1.7. Organismul notificat trebuie să se informeze permanent în legătură cu orice modificări ale stadiului actual al tehnologiei general recunoscut care indică faptul că tipul aprobat poate să nu mai fie conform cu cerințele aplicabile din hotărâre și trebuie să stabilească dacă aceste modificări necesită examinări suplimentare. În acest caz, organismul notificat trebuie să informeze în consecință producătorul. Producătorul trebuie să informeze organismul notificat care deține documentația tehnică referitoare la certificatul de examinare UE de tip cu privire la toate modificările tipului aprobat care pot influența conformitatea aparatului cu cerințele esențiale din hotărâre sau cu condițiile de valabilitate a certificatului respectiv. Astfel de modificări necesită aprobare suplimentară sub forma unei completări la certificatul inițial de examinare UE de tip.

1.8. Fiecare organism notificat trebuie să informeze autoritatea de notificare cu privire la certificatele de examinare UE de tip și/sau orice completări aduse acestora pe care le-a emis sau retras și trebuie să pună la dispoziția acesteia, periodic sau la cerere, lista acestor certificate și/sau a oricăror completări ale acestora refuzate, suspendate sau restricționate în alt mod.

Fiecare organism notificat trebuie să informeze celelalte organisme notificate în legătură cu certificatele de examinare UE de tip și/sau orice completări ale acestora pe care le-a refuzat, retras, suspendat sau restricționat în alt mod și, pe baza unei cereri, în legătură cu certificatele și/sau completările acestora pe care le-a emis.

Comisia Europeană, statele membre și celelalte organisme notificate pot obține, la cerere, o copie a certificatelor de examinare UE de tip și/sau a completărilor la acestea. Pe baza unei cereri, Comisia Europeană și statele membre pot obține o copie a documentației tehnice și a rezultatelor examinărilor efectuate de organismul notificat. Organismul notificat trebuie să păstreze un exemplar al certificatului de examinare UE de tip, al anexelor și completărilor aduse acestuia, precum și dosarul tehnic incluzând documentația depusă de producător, până la expirarea valabilității certificatului respectiv.

1.9. Producătorul trebuie să păstreze la dispoziția autorității de supraveghere a pieței un exemplar al certificatului de examinare UE de tip, al anexelor și al completărilor aduse acestuia, împreună cu documentația tehnică, pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului.

1.10. Reprezentantul autorizat al producătorului poate depune cererea menționată la pct. 1.3 și poate îndeplini obligațiile menționate la pct. 1.7 și 1.9, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat.

2. Modulul D: conformitatea cu tipul bazată pe asigurarea calității procesului de producție

2.1. Conformitatea cu tipul bazată pe asigurarea calității procesului de producție este acea parte a procedurii de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile

prevăzute la pct. 2.2 și 2.5 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că aparatele în cauză sunt în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și îndeplinesc cerințele aplicabile din hotărâre.

2.2. Fabricația

Producătorul trebuie să utilizeze un sistem al calității aprobat pentru producția, inspecția produselor finite și încercarea aparatelor în cauză, în conformitate cu pct. 2.3, și se supune supravegherii specificate la pct. 2.4.

2.3. Sistemul calității

2.3.1. Producătorul trebuie să depună la organismul notificat, ales de el, o cerere de evaluare a sistemului său de calitate pentru aparatele în cauză.

Cererea trebuie să cuprindă:

- a) denumirea și adresa producătorului și, în cazul în care cererea este depusă de către reprezentantul autorizat, se precizează, de asemenea, numele și adresa acestuia;
- b) o declarație scrisă, care atestă că aceeași cerere nu a mai fost înaintată către niciun alt organism notificat;
- c) toate informațiile relevante pentru categoria de aparate avută în vedere;
- d) documentația referitoare la sistemul calității; și
- e) documentația tehnică privind tipul aprobat și o copie a certificatului de examinare UE de tip.

2.3.2. Sistemul calității trebuie să asigure faptul că aparatele sunt în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și respectă cerințele aplicabile din hotărâre.

Toate elementele, cerințele și măsurile adoptate de producător trebuie să fie documentate sistematic și ordonat, sub forma unor politici, proceduri și instrucțiuni scrise.

Documentația privind sistemul calității trebuie să permită o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor din domeniul calității.

Documentația trebuie să cuprindă în special o descriere adecvată a:

- a) obiectivelor din domeniul calității și structurii organizatorice, precum și responsabilităților și atribuțiilor conducerii cu privire la calitatea produsului;
- b) tehnicilor, proceselor și acțiunilor sistematice de fabricație, asigurare și control al calității corespunzătoare care urmează să fie utilizate;
- c) examinărilor și încercărilor care se efectuează înainte, în timpul și după fabricație, menționând frecvența lor;
- d) înregistrărilor din domeniul calității, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind încercarea și etalonarea, rapoartele care dovedesc calificarea personalului implicat în desfășurarea acestor activități etc.;
- e) mijloacelor de monitorizare a procesului de fabricație în scopul obținerii nivelului de calitate cerut, precum și al funcționării eficiente a sistemului calității.

2.3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele prevăzute la pct. 2.3.2.

Respectivul organism prezumă conformitatea cu aceste cerințe în ceea ce privește elementele sistemului calității care respectă specificațiile corespunzătoare ale standardului armonizat relevant.

Pe lângă experiența în sisteme de management al calității, echipa de audit trebuie să dețină cel puțin un membru cu experiență de evaluare în domeniul relevant al aparatelor și al tehnologiei în domeniul respectiv, precum și cunoștințe ale cerințelor aplicabile din hotărâre. Auditul trebuie să includă o vizită de evaluare la sediul producătorului. Echipa de audit trebuie să analizeze documentația tehnică menționată la pct. 2.3.1 lit. e), cu scopul de a verifica capabilitatea producătorului de a identifica cerințele relevante din hotărâre și

de a realiza examinările necesare cu scopul de a asigura conformitatea aparatului cu cerințele respective.

Organismul notificat trebuie să comunice producătorului decizia sa.

Notificarea trebuie să conțină concluziile auditului și decizia justificată a evaluării.

2.3.4. Producătorul trebuie să se angajeze să îndeplinească obligațiile impuse de sistemul calității aprobat și să îl mențină adecvat și eficient.

2.3.5. Producătorul trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul său de calitate cu privire la orice modificare preconizată a sistemului calității.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă sistemul calității modificat va continua să îndeplinească cerințele menționate la pct. 2.3.2 sau este necesară o reevaluare.

Organismul notificat trebuie să comunice producătorului decizia sa. Notificarea trebuie să conțină concluziile examinării și decizia justificată privind evaluarea.

2.4. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

2.4.1. Supravegherea are rolul de a garanta că producătorul îndeplinește întocmai obligațiile care decurg din sistemul calității aprobat.

2.4.2. Producătorul trebuie să permită, în scopul evaluării, accesul organismului notificat la locurile de fabricare, inspecție, încercare și depozitare și să furnizeze acestuia toate informațiile necesare, în special:

a) documentația privind sistemul de calitate;

b) înregistrările din domeniul calității, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind încercarea și etalonarea, rapoartele care dovedesc calificarea personalului implicat în aceste activități etc.

2.4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze audituri periodice, cu scopul de a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității aprobat și trebuie să furnizeze producătorului un raport de audit.

2.4.4. Suplimentar, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la sediul producătorului. În cazul în care este necesar, în cursul acestor vizite organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor încercări ale aparatelor, cu scopul de a verifica dacă sistemul calității funcționează corect.

Ca rezultat al acestor vizite, organismul notificat trebuie să furnizeze producătorului un raport de audit și, în cazul efectuării unor încercări, un raport de încercări.

2.5. Marcajul de conformitate și declarația UE de conformitate

2.5.1. Producătorul aplică marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar stabilit prin prezenta hotărâre și, sub responsabilitatea organismului notificat prevăzut la pct. 2.3.1, numărul de identificare al acestuia din urmă pe fiecare aparat în parte care este în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și care îndeplinește cerințele aplicabile din hotărâre.

2.5.2. Producătorul trebuie să întocmească o declarație UE de conformitate scrisă pentru fiecare model de aparat și trebuie să o păstreze la dispoziția autorității de supraveghere a pieței pentru o perioadă de 10 ani, după introducerea pe piață a aparatului. Declarația UE de conformitate trebuie să identifice modelul de aparat pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate trebuie să fie pusă la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, la cerere.

2.6. Pentru o perioadă de 10 ani, după introducerea/din momentul introducerii pe piață a aparatului, producătorul trebuie să păstreze la dispoziția autorității de supraveghere a pieței:

a) documentația prevăzută la pct. 2.3.1;

b) modificările prevăzute la pct. 2.3.5, în forma în care au fost aprobate;

c) deciziile și rapoartele din partea organismului notificat prevăzute la pct. 2.3.5, 2.4.3 și 2.4.4.

2.7. Fiecare organism notificat trebuie să informeze autoritatea de notificare în legătură cu aprobările sistemelor calității emise sau retrase și, în mod periodic sau la cerere, trebuie să pună la dispoziția acesteia lista aprobărilor sistemelor calității refuzate, suspendate sau restricționate în alt mod.

2.8. Reprezentantul autorizat

Obligațiile producătorului menționate la pct. 2.3.1, 2.3.5, 2.5 și 2.6 pot fi îndeplinite de către reprezentantul său autorizat, în numele său și pe răspunderea sa, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat.

3. Modulul D1: asigurarea calității procesului de producție

3.1. Asigurarea calității procesului de producție este procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 3.2, 3.4 și 3.7 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că aparatele în cauză îndeplinesc cerințele aplicabile din hotărâre.

3.2. Documentația tehnică

Producătorul întocmește documentația tehnică. Aceasta trebuie să permită evaluarea conformității aparatului cu cerințele relevante și trebuie să includă o analiză adecvată și o evaluare a riscului (riscurilor). Documentația tehnică trebuie să specifice cerințele aplicabile și să acopere, în măsura în care acest lucru este relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și utilizarea aparatului. Documentația tehnică trebuie să cuprindă, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:

a) o descriere generală a aparatului;

b) desenele de proiectare și de fabricare și schemele componentelor, subsansamblurilor, circuitelor etc.;

c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor respective și a funcționării aparatului;

d) lista standardelor armonizate aplicate integral sau parțial, ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, iar, în cazurile în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate, o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din hotărâre, inclusiv o listă a altor specificații tehnice relevante aplicate. În cazul unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică trebuie să menționeze acele părți care au fost aplicate;

e) rezultatele calculelor de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;

f) rapoartele de încercări.

3.3. Producătorul trebuie să mențină documentația tehnică la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului.

3.4. Fabricația

Producătorul trebuie să utilizeze un sistem al calității aprobat pentru producția, inspecția produselor finite și încercarea aparatelor în cauză, în conformitate cu pct. 3.5, și trebuie să se supună supravegherii specificate la pct. 3.6.

3.5. Sistemul de calitate

3.5.1. Producătorul trebuie să depună la organismul notificat, ales de el, o cerere de evaluare a sistemului său de calitate pentru aparatele în cauză.

Cererea trebuie să cuprindă:

a) denumirea și adresa producătorului și, în cazul în care cererea este depusă de către reprezentantul autorizat, se precizează, de asemenea, numele și adresa acestuia;

b) o declarație scrisă care atestă că aceeași cerere nu a mai fost înaintată către niciun alt organism notificat;

c) toate informațiile relevante pentru categoria de aparate avută în vedere;

d) documentația referitoare la sistemul calității;

e) documentația tehnică prevăzută la pct. 3.2.

3.5.2. Sistemul calității trebuie să asigure faptul că aparatele sunt în conformitate cu cerințele aplicabile din hotărâre.

Toate elementele, cerințele și măsurile adoptate de producător trebuie să fie documentate sistematic și ordonat, sub forma unor politici, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să permită o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor din domeniul calității.

Documentația trebuie să cuprindă în special o descriere adecvată a:

a) obiectivelor din domeniul calității și structurii organizatorice, precum și responsabilităților și atribuțiilor conducerii cu privire la calitatea produsului;

b) tehnicilor, proceselor și acțiunilor sistematice de fabricație, asigurare și control al calității corespunzătoare care urmează să fie utilizate;

c) examinărilor și încercărilor care vor fi efectuate înaintea, în timpul și după fabricație, menționând frecvența lor;

d) înregistrărilor din domeniul calității, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind încercarea și etalonarea, rapoartele care dovedesc calificarea personalului implicat în aceste activități etc.;

e) mijloacelor de monitorizare a procesului de fabricație în scopul obținerii nivelului de calitate cerut al produsului, precum și funcționării eficiente a sistemului calității.

3.5.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele prevăzute la pct. 3.5.2.

Respectivul organism prezumă conformitatea cu aceste cerințe în ceea ce privește elementele sistemului calității care respectă specificațiile corespunzătoare ale standardului armonizat relevant.

Pe lângă experiența în sisteme de management al calității, echipa de audit trebuie să aibă în componență cel puțin un membru cu experiență de evaluare în domeniul relevant al aparatelor și al tehnologiei în domeniul respectiv, precum și cunoștințe ale cerințelor aplicabile din hotărâre. Auditul trebuie să includă o vizită de evaluare la sediul producătorului. Echipa de audit trebuie să analizeze documentația tehnică prevăzută la pct. 3.2, cu scopul de a verifica capacitatea producătorului de a identifica cerințele relevante din hotărâre și de a realiza examinările necesare cu scopul de a asigura conformitatea aparatului cu cerințele respective.

Organismul notificat trebuie să comunice producătorului decizia sa.

Notificarea trebuie să conțină concluziile auditului și decizia justificată a evaluării.

3.5.4. Producătorul trebuie să se angajeze să îndeplinească obligațiile impuse de sistemul calității aprobat și să îl mențină adecvat și eficient.

3.5.5. Producătorul trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul său de calitate cu privire la orice modificare preconizată a sistemului calității.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă sistemul calității modificat va continua să îndeplinească cerințele prevăzute la pct. 3.5.2 sau este necesară o reevaluare.

Organismul notificat trebuie să comunice producătorului decizia sa. Notificarea trebuie să conțină concluziile examinării și decizia justificată a evaluării.

3.6. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

3.6.1. Supravegherea are rolul de a garanta că producătorul îndeplinește întocmai obligațiile care decurg din sistemul calității aprobat.

3.6.2. Producătorul trebuie să permită, în scopul evaluării, accesul organismului notificat la locurile de fabricare, inspecție,

încercare și depozitare, și să furnizeze acestuia toate informațiile necesare, în special:

a) documentația privind sistemul calității;

b) documentația tehnică prevăzută la pct. 3.2;

c) înregistrările din domeniul calității, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind încercarea și etalonarea, înregistrările care dovedesc calificarea personalului implicat în desfășurarea acestor activități etc.

3.6.3. Organismul notificat trebuie să efectueze audituri periodice, cu scopul de a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității și furnizează producătorului un raport de audit.

3.6.4. De asemenea, organismul notificat poate efectua vizite inopinate producătorului. Dacă este necesar, în cursul acestor vizite organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor încercări ale aparatelor, pentru a verifica dacă sistemul calității funcționează corect.

Ca rezultat al acestei vizite, organismul notificat trebuie să furnizeze producătorului un raport de audit și, în cazul efectuării unor încercări, un raport de încercări.

3.7. Marcajul de conformitate și declarația UE de conformitate

3.7.1. Producătorul trebuie să aplice marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar, prevăzute în hotărâre și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la pct. 3.5.1, numărul de identificare al acestuia din urmă pe fiecare aparat în parte care îndeplinește cerințele aplicabile din hotărâre.

3.7.2. Producătorul trebuie să întocmească o declarație UE de conformitate scrisă pentru fiecare model de aparat și trebuie să o păstreze la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului. Declarația UE de conformitate trebuie să identifice modelul de aparat pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate trebuie să fie pusă la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, la cerere.

3.8. Pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului, producătorul trebuie să păstreze la dispoziția autorității de supraveghere a pieței:

a) documentația prevăzută la pct. 3.5.1;

b) modificările prevăzute la pct. 3.5.5, în forma în care au fost aprobate;

c) deciziile și rapoartele din partea organismului notificat prevăzute la pct. 3.5.5, 3.6.3 și 3.6.4.

3.9. Fiecare organism notificat trebuie să informeze autoritatea de supraveghere a pieței în legătură cu aprobările sistemelor calității emise sau retrase și, în mod periodic sau la cerere, să pună la dispoziția autorității de supraveghere a pieței lista aprobărilor sistemelor calității refuzate, suspendate sau restricționate în alt mod.

3.10. Reprezentantul autorizat

Obligațiile producătorului cuprinse la pct. 3.3, 3.5.1, 3.5.5, 3.7 și 3.8 pot fi îndeplinite de către reprezentantul său autorizat, în numele și pe răspunderea acestuia, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat.

4. Modulul F: conformitatea cu tipul bazată pe verificarea produsului

4.1. Conformitatea cu tipul bazată pe verificarea produsului este acea parte din procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 4.2 și 4.5 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că aparatele în cauză, care au făcut obiectul prevederilor de la pct. 4.3, sunt în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și îndeplinesc cerințele aplicabile din hotărâre.

4.2. Fabricația

Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație și monitorizarea acestuia să asigure

conformitatea aparatelor fabricate cu tipul aprobat descris în certificatul de examinare UE de tip și cu cerințele aplicabile din hotărâre.

4.3. Verificarea

Un organism notificat, ales de către producător, trebuie să efectueze examinările și încercările corespunzătoare, pentru a verifica conformitatea aparatelor cu tipul aprobat descris în certificatul de examinare UE de tip și cu cerințele aplicabile din hotărâre.

Examinările și încercările pentru verificarea conformității aparatelor cu cerințele corespunzătoare se efectuează prin examinarea și încercarea fiecărui aparat, așa cum se specifică la pct. 4.4.

4.4. Verificarea conformității prin examinarea și încercarea fiecărui aparat

4.4.1. Toate aparatele trebuie să fie examinate individual și fac obiectul încercărilor adecvate definite în standardul (standardele) armonizat(e) relevant(e) sau al încercărilor echivalente în scopul verificării conformității cu tipul aprobat și descris în certificatul de examinare UE de tip și cu cerințele corespunzătoare din hotărâre.

În absența unui astfel de standard armonizat, organismul notificat în cauză trebuie să decidă cu privire la încercările corespunzătoare care vor fi efectuate.

4.4.2. Organismul notificat trebuie să elibereze un certificat de conformitate pe baza examinărilor și încercărilor efectuate și trebuie să aplice numărul său de identificare pe fiecare aparat aprobat sau să dispună aplicarea acestui număr pe răspunderea sa.

Producătorul trebuie să păstreze certificatele de conformitate la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, în scopul inspecției de către acestea, pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului.

4.5. Marcajul de conformitate și declarația UE de conformitate

4.5.1. Producătorul trebuie să aplice marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar, prevăzute în hotărâre, și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la pct. 4.3, numărul de identificare al acestuia din urmă pe fiecare aparat în parte care este în conformitate cu tipul aprobat descris în certificatul de examinare UE de tip și care îndeplinește cerințele aplicabile din hotărâre.

4.5.2. Producătorul trebuie să întocmească o declarație UE de conformitate scrisă pentru fiecare model de aparat și trebuie să o păstreze la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani, după introducerea/din momentul introducerii pe piață a aparatului. Declarația UE de conformitate trebuie să identifice modelul de aparat pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate trebuie să fie pusă la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, la cerere.

În cazul în care organismul notificat menționat la pct. 4.3 este de acord și sub responsabilitatea acestuia, producătorul poate aplica, de asemenea, pe aparate numărul de identificare al organismului notificat.

4.6. În cazul în care organismul notificat este de acord și sub responsabilitatea acestuia, producătorul poate aplica pe aparate numărul de identificare al organismului notificat, în cursul procesului de fabricație.

4.7. Reprezentantul autorizat

Obligațiile producătorului pot fi îndeplinite de către reprezentantul său autorizat, în numele său și pe răspunderea sa, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat. Reprezentantul autorizat nu poate să îndeplinească obligațiile producătorului prevăzute la pct. 4.2.

5. Modulul F1: conformitatea bazată pe verificarea produsului

5.1. Conformitatea bazată pe verificarea produsului este procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 5.2, 5.3 și 5.6 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că aparatele în cauză, care se supun dispozițiilor de la pct. 5.4, sunt în conformitate cu cerințele aplicabile din hotărâre.

5.2. Documentația tehnică

5.2.1. Producătorul trebuie să întocmească documentația tehnică. Aceasta trebuie să permită evaluarea conformității aparatului cu cerințele relevante și trebuie să includă o analiză adecvată și o evaluare a riscului (riscurilor). Documentația tehnică trebuie să specifice cerințele aplicabile și să acopere, în măsura în care acest lucru este relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și utilizarea aparatului. Documentația tehnică trebuie să cuprindă, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:

- a) o descriere generală a aparatului;
- b) desenele de proiectare și de fabricare și schemele componentelor, subsansamblurilor, circuitelor etc.;
- c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor respective și a funcționării aparatului;
- d) lista standardelor armonizate aplicate integral sau parțial, ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, iar, în cazurile în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate, o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din hotărâre, inclusiv o listă a altor specificații tehnice relevante aplicate. În cazul unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică trebuie să menționeze acele părți care au fost aplicate;
- e) rezultatele calculelor de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;
- f) rapoartele de încercări.

5.2.2. Producătorul trebuie să mențină documentația tehnică la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani, după introducerea pe piață a aparatului.

5.3. Fabricația

Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație și monitorizarea acestuia să asigure conformitatea aparatelor fabricate cu cerințele aplicabile din hotărâre.

5.4. Verificarea

Un organism notificat, ales de către producător, trebuie să efectueze examinările și încercările corespunzătoare, cu scopul de a verifica conformitatea aparatelor cu cerințele aplicabile din hotărâre.

Examinările și încercările pentru verificarea conformității cu cerințele respective se efectuează prin examinarea și încercarea fiecărui aparat, așa cum se specifică la pct. 5.5.

5.5. Verificarea conformității prin examinarea și încercarea fiecărui aparat

5.5.1. Toate aparatele trebuie să fie examinate individual și fac obiectul încercărilor adecvate definite în standardul (standardele) armonizat(e) relevant(e) sau al încercărilor echivalente în scopul verificării conformității cu cerințele aplicabile. În absența unui astfel de standard armonizat, organismul notificat în cauză trebuie să decidă cu privire la încercările corespunzătoare care vor fi efectuate.

5.5.2. Organismul notificat trebuie să elibereze un certificat de conformitate pe baza examinărilor și încercărilor efectuate și trebuie să aplice numărul său de identificare pe fiecare aparat aprobat sau să dispună aplicarea acestui număr pe răspunderea sa.

Producătorul trebuie să păstreze certificatele de conformitate la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului.

5.6. Marcajul de conformitate și declarația UE de conformitate

5.6.1. Producătorul trebuie să aplice marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar, prevăzute în hotărâre, și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la pct. 5.4, numărul de identificare al acestuia din urmă pe fiecare aparat în parte care îndeplinește cerințele aplicabile din hotărâre.

5.6.2. Producătorul trebuie să întocmească o declarație UE de conformitate scrisă pentru fiecare model de aparat și trebuie să o păstreze la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului. Declarația UE de conformitate trebuie să identifice modelul de aparat pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate trebuie să fie pusă la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, la cerere.

În cazul în care organismul notificat prevăzut la pct. 5.5 este de acord și sub responsabilitatea acestuia, producătorul poate aplica, de asemenea, pe aparate numărul de identificare al organismului notificat.

5.7. În cazul în care organismul notificat este de acord și sub responsabilitatea acestuia, producătorul poate aplica pe aparate numărul de identificare al organismului notificat, în cursul procesului de fabricație.

5.8. Reprezentantul autorizat

Obligațiile producătorului pot fi îndeplinite de către reprezentantul său autorizat, în numele său și pe răspunderea sa, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat. Reprezentantul autorizat nu poate să îndeplinească obligațiile producătorului prevăzute la pct. 5.2.1 și 5.3.

6. Modulul G: conformitatea bazată pe verificarea unității de produs

6.1. Conformitatea bazată pe verificarea unității de produs este procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 6.2, 6.3 și 6.5 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că aparatul în cauză, care a făcut obiectul dispozițiilor pct. 6.4, este în conformitate cu cerințele aplicabile din hotărâre.

6.2. Documentația tehnică

6.2.1. Producătorul trebuie să întocmească documentația tehnică și trebuie să o pună la dispoziția organismului notificat menționat la pct. 6.4. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității aparatului cu cerințele relevante și să includă o analiză adecvată și o evaluare a riscului (riscurilor). Documentația tehnică trebuie să specifice cerințele aplicabile și să acopere, în măsura în care acest lucru este relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și exploatarea aparatului. Documentația tehnică trebuie să cuprindă, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:

- a) o descriere generală a aparatului;
- b) desenele de proiectare și de fabricare și schemele componentelor, subansamblurilor, circuitelor etc.;
- c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor respective și a funcționării aparatului;
- d) lista standardelor armonizate aplicate integral sau parțial, ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, iar, în cazurile în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate, o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din hotărâre, inclusiv o listă a altor specificații tehnice relevante aplicate. În cazul unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică trebuie să menționeze acele părți care au fost aplicate;
- e) rezultatele calculului de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;
- f) rapoartele de încercări.

6.2.2. Producătorul trebuie să mențină documentația tehnică la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului.

6.3. Fabricația

Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație și monitorizarea acestuia să asigure conformitatea aparatelor fabricate cu cerințele aplicabile din hotărâre.

6.4. Verificarea

Un organism notificat, ales de către producător, trebuie să efectueze examinările și încercările corespunzătoare, așa cum se prevede în standardele relevante armonizate, și/sau încercările echivalente prevăzute în alte specificații tehnice relevante, pentru a verifica conformitatea aparatului cu cerințele aplicabile din hotărâre, sau să dispună efectuarea acestora. În absența unui astfel de standard armonizat, organismul notificat în cauză trebuie să decidă cu privire la încercările corespunzătoare care vor fi efectuate.

Organismul notificat trebuie să elibereze un certificat de conformitate pe baza examinărilor și încercărilor efectuate și trebuie să aplice numărul său de identificare pe aparatul aprobat sau să dispună aplicarea acestui număr pe răspunderea sa.

Producătorul trebuie să păstreze certificatele de conformitate la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului.

6.5. Marcajul de conformitate și declarația UE de conformitate

6.5.1. Producătorul trebuie să aplice marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar, prevăzute în hotărâre, și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la pct. 6.4, numărul de identificare al acestuia din urmă pe fiecare aparat în parte care îndeplinește cerințele aplicabile din hotărâre.

6.5.2. Producătorul trebuie să întocmească o declarație UE de conformitate scrisă și trebuie să o păstreze la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a aparatului. Declarația UE de conformitate trebuie să identifice aparatul pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate trebuie să fie pusă la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, la cerere.

6.6. Reprezentantul autorizat

Obligațiile producătorului stabilite la pct. 6.2.2 și 6.5 pot fi îndeplinite de către reprezentantul său autorizat, în numele său și pe răspunderea sa, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat.

7. Dispoziții comune

7.1. Evaluarea conformității în conformitate cu modulele D, D1, F, F1 sau G poate fi efectuată la locul de producție al producătorului sau în orice alt loc în cazul în care transportul la locul de utilizare nu necesită demontarea aparatului, în cazul în care punerea în funcțiune la locul de utilizare nu necesită asamblarea aparatului sau alte operațiuni tehnice de instalare care pot afecta performanțele aparatului și în cazul în care valoarea constantă gravitațională la locul punerii în funcțiune este luată în considerare sau în cazul în care performanțele aparatului nu sunt afectate de variațiile gravitației. În toate celelalte cazuri, evaluarea conformității trebuie făcută la locul de utilizare a aparatului.

7.2. În cazul în care performanțele aparatului sunt sensibile la variațiile gravitației, procedurile menționate la pct. 7.1 pot fi efectuate în două etape, etapa a doua cuprinzând toate examinările și încercările al căror rezultat depinde de gravitație, iar prima etapă — celelalte examinări și încercări. Etapa a doua se desfășoară la locul de utilizare a aparatului. Expresia „la locul de utilizare a aparatului” se interpretează ca „în zona de gravitație de utilizare a aparatului”. O zonă de gravitație este definită de limitele sale geografice privind latitudinea și altitudinea deasupra nivelului mării.

7.2.1. În cazul în care un producător a optat pentru efectuarea evaluării în două etape a uneia dintre procedurile menționate la pct. 7.1 și în cazul în care aceste două etape vor fi îndeplinite de organisme notificate diferite, un aparat care a fost supus primei etape a procedurii va purta numărul de identificare al organismului notificat care a fost implicat în această etapă.

7.2.2. Organismul notificat care a îndeplinit prima etapă a procedurii eliberează pentru fiecare aparat câte un certificat, care va cuprinde datele necesare pentru identificarea aparatului, menționându-se examinările și încercările care s-au efectuat.

Partea care îndeplinește a doua etapă a procedurii va efectua acele examinări și încercări care nu au fost efectuate încă.

Producătorul sau reprezentantul său autorizat asigură punerea la dispoziție, la cerere, a certificatelor de conformitate emise de organismul notificat.

7.2.3. Producătorul care a ales în prima etapă modulul D sau D1 poate opta în etapa a doua pentru aceeași procedură sau poate decide să continue în etapa a doua cu modulul F sau F1, după caz.

7.2.4. Marcajul CE și marcajul metrologic suplimentar se aplică pe aparat după îndeplinirea celei de-a doua etape, odată cu numărul de identificare al organismului notificat care a participat la a doua etapă.

ANEXA Nr. 3

INSCRIȚIONĂRI

1. Aparatele destinate a fi utilizate pentru aplicațiile prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) din hotărâre

1.1. Aceste aparate trebuie să poarte, în mod vizibil, lizibil și de neșters, următoarele inscripții:

- (i) numărul certificatului de examinare UE de tip, după caz;
 - (ii) denumirea producătorului, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată a acestuia;
 - (iii) clasa de exactitate, încadrată într-un oval sau între două linii orizontale unite prin două semicercuri;
 - (iv) limita maximă de cântărire sub forma Max ...;
 - (v) limita minimă de cântărire sub forma Min ...;
 - (vi) diviziunea de verificare sub forma $e = \dots$;
 - (vii) tipul, numărul de lot sau de serie;
- și, după caz:
- (viii) pentru aparatele alcătuite din elemente separate, dar asociate: marca de identificare pe fiecare element;
 - (ix) diviziunea de verificare, în cazul în care este diferită de e , sub forma $d = \dots$;
 - (x) efectul maxim aditiv de tară, sub forma $T = + \dots$;
 - (xi) efectul maxim substractiv de tară, în cazul în care este diferit de Max, sub forma $T = - \dots$;
 - (xii) diviziunea de tară, în cazul în care este diferit de d , sub forma $d_T = \dots$;
 - (xiii) sarcina-limită, în cazul în care este diferită de Max, sub forma Lim ...;
 - (xiv) limitele speciale de temperatură, sub forma ... °C/... °C;
 - (xv) raportul dintre receptorul de greutate și de sarcină.

1.2. Aparatele respective sunt prevăzute cu dispozitive care să permită aplicarea marcajului de conformitate și a inscripțiilor. Acestea trebuie aplicate astfel încât să fie imposibil de îndepărtat fără a fi distruse și să fie vizibile atunci când aparatul este în poziție de funcționare obișnuită.

1.3. În cazul în care se utilizează o plăcuță de date, aceasta trebuie să poată fi sigilată, cu excepția cazului în care nu poate fi îndepărtată fără a fi distrusă. În cazul în care plăcuța de date este sigilabilă, trebuie să i se poată aplica o marcă de control.

1.4. Inscripțiile *Max*, *Min*, *e* și *d* trebuie, de asemenea, să apară lângă rezultatul afișat, în cazul în care nu sunt deja localizate acolo.

1.5. Orice dispozitiv de măsurare a sarcinii care este conectat sau care poate fi conectat la unul sau la mai multe receptoare de sarcină trebuie să poarte inscripționările pertinente referitoare la receptoarele de sarcină respective.

2. Aparatele care nu sunt destinate a fi utilizate pentru domeniile de utilizare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—f) din hotărâre trebuie să poarte în mod vizibil, lizibil și de neșters:

- denumirea producătorului, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată a acestuia;
- limita maximă de cântărire, sub forma Max

Aceste aparate nu poartă marcajul de conformitate astfel cum este prevăzut în hotărâre.

3. Simbolul de utilizare restrictivă prevăzut la art. 18 din hotărâre

Simbolul restrictiv de utilizare este compus din litera majusculă „M”, tipărită cu negru pe un fundal roșu, sub formă de pătrat, cu dimensiunea de cel puțin 25 mm x 25 mm, cele două diagonale ale pătratului intersectându-se în cruce.

ANEXA Nr. 4

Declarația UE de conformitate (Nr. XXXX)¹⁾

1. Modelul aparatului/aparatul (produsul, tipul, numărul lotului sau numărul seriei):

2. Denumirea și adresa producătorului și, unde este cazul, a reprezentantului său autorizat:

3. Prezenta declarație de conformitate este emisă pe răspunderea exclusivă a producătorului.

4. Obiectul declarației (identificarea aparatului permițând trasabilitatea; dacă este necesar pentru identificarea aparatului, se poate adăuga o imagine):

5. Obiectul declarației descris mai sus este în conformitate cu legislația relevantă de armonizare a Uniunii Europene:

6. Trimiterile la standardele armonizate relevante folosite sau trimiterile la alte specificații tehnice în legătură cu care se declară conformitatea:

7. Organismul notificat ... (denumire, număr) a efectuat ... (descrierea intervenției) și a emis certificatul:

8. Informații suplimentare:

Semnat pentru și în numele:

(locul și data emiterii):

(numele, funcția) (semnătura):

¹⁾ Atribuirea sau neatribuirea unui număr declarației de conformitate rămâne la latitudinea producătorului.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 572/2008 privind constituirea Grupului de coordonare a implementării Strategiei naționale privind imigrația

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 572/2008 privind constituirea Grupului de coordonare a implementării Strategiei naționale privind imigrația, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 11 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (1) litera A, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) Departamentul de Informații și Protecție Internă.”

2. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pentru asigurarea suportului necesar gestionării situației determinate de apariția pe teritoriul României sau la frontieră, într-o perioadă de timp scurtă, a unui aflus de imigranți ilegali și/sau persoane aflate în nevoie de protecție internațională care generează depășirea capacității operaționale a Inspectoratului General pentru Imigrări, denumită în continuare *situație de criză în domeniul imigrației*, componența Grupului prevăzută la alin. (1) se completează cu câte un reprezentant permanent, desemnat prin act administrativ al conducătorilor următoarelor autorități/instituții publice:

- a) Ministerul Apărării Naționale;
- b) Ministerul Finanțelor Publice;
- c) Ministerul Transporturilor;
- d) Serviciul Român de Informații;
- e) Serviciul de Informații Externe;
- f) Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.”

3. La articolul 3, alineatele (2), (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru buna desfășurare a activității Grupului se desemnează, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (11), câte un membru supleant care să reprezinte autoritatea sau instituția publică în situațiile în care membrul permanent se află în imposibilitatea de a participa la activitățile Grupului.

.....
 (4) Vicepreședintele Grupului este inspectorul general al Inspectoratului General pentru Imigrări.

.....
 (7) Ședințele de lucru sunt legal constituite dacă se desfășoară în prezența a cel puțin două treimi din numărul total al membrilor convocați.”

4. La articolul 3, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (51) și (52), cu următorul cuprins:

„(51) Prin excepție de la prevederile alin. (5), reuniunile Grupului constituit în vederea asigurării suportului necesar gestionării unei situații de criză în domeniul imigrației se desfășoară la apariția și, periodic, pe timpul situației de criză. Convocarea Grupului se face de către președinte la propunerea

motivată a vicepreședintelui. Propunerea de convocare a Grupului conține:

- a) o informare cu privire la situația operativă;
- b) o estimare cu privire la evoluția situației de criză în domeniul imigrației;
- c) măsurile considerate necesar a fi discutate în cadrul Grupului.

(52) În funcție de ordinea de zi stabilită pentru ședință și situația operativă existentă sau previzionată, vicepreședintele Grupului propune președintelui spre aprobare membrii Grupului care urmează să fie convocați la ședința respectivă.”

5. La articolul 3, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (61), cu următorul cuprins:

„(61) Prin excepție de la prevederile alin. (6) referitoare la termenul pentru comunicarea informațiilor aferente ședințelor de lucru ale Grupului, în cazul în care Grupul este convocat în vederea asigurării suportului necesar gestionării unei situații de criză în domeniul imigrației, data, locul de desfășurare și ordinea de zi a ședinței de lucru se comunică membrilor convocați cel mai târziu în ziua în care are loc reuniunea.”

6. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În vederea gestionării situațiilor de criză în domeniul imigrației, Secretariatul tehnic are, pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (2), și următoarele atribuții:

a) elaborează, pe baza propunerilor reprezentanților instituțiilor, autorităților și structurilor care fac parte din Grup potrivit art. 3 alin. (1) și (11), Planul integrat de acțiune pentru gestionarea unei situații de criză în domeniul imigrației, denumit în continuare *Plan integrat de acțiune*;

b) elaborează, în funcție de situația operativă aferentă generată de migrație, în baza propunerilor motivate ale reprezentanților instituțiilor, autorităților și structurilor care fac parte din Grup potrivit art. 3 alin. (1) și (11), revizuirile Planului integrat de acțiune;

c) monitorizează permanent, pe timpul situației de criză în domeniul imigrației, evoluția acesteia și întocmește informări periodice privind situația operativă sau stadiul îndeplinirii activităților prevăzute în Planul integrat de acțiune.”

7. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 61, cu următorul cuprins:

„Art. 61. — Planul integrat de acțiune prevăzut la art. 4 alin. (3) lit. a) și revizuirile acestuia se aprobă prin ordin comun al conducătorilor ministerelor și instituțiilor publice autonome prevăzute la art. 3 alin. (1) și (11) în sarcina cărora se stabilesc activități în cuprinsul acestuia.”

Art. II. — (1) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, autoritățile publice prevăzute la art. 3 alin. (11) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2008 privind

constituirea Grupului de coordonare a implementării Strategiei naționale privind imigrația, cu modificările și completările ulterioare, comunică Secretariatului tehnic persoanele desemnate membri permanenți și membri supleanți ai Grupului.

(2) Planul integrat de acțiune prevăzut la art. 4 alin. (3) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa
Ministrul sănătății,
Nicolae Bănicioiu
p. Ministrul educației și cercetării științifice,
Emil Florin Albotă,
secretar de stat
Ministrul transporturilor,
Iulian-Ghiocel Matache
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Directorul Serviciului Român de Informații,
Eduard Raul Hellvig
p. Directorul Serviciului de Informații Externe,
Silviu Predoiu

București, 9 septembrie 2015.
Nr. 748.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 881 din 23 iulie 2015

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 1.071 din 8 septembrie 2015

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 1.666 din 6 august 2015

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale ROFERSPED — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „CFR—Marfă” — S.A. deține o participație majoritară

În temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale ROFERSPED — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „CFR—Marfă” — S.A. deține o participație majoritară, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea Comercială ROFERSPED — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor,
Iulian-Ghiocel Matache

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Gabriel Lungu,
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Societatea Comercială ROFERSPED — S.A.
Str. Turda nr. 98, bl. 29 A, tronson 3, sectorul 1, București
CIF: RO9825567

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2015

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	188.315,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	187.378,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	937,00
	3	Venituri extraordinare	6	0,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	182.096,10
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	181.166,10
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	178.292,70
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	20,00
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	2.721,40
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	2.070,70
		C1 ch. cu salariile	13	1.785,00
		C2 bonusuri	14	285,70
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	145,20
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	505,50
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	132,00
	2	Cheltuieli financiare	20	930,00
	3	Cheltuieli extraordinare	21	0,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	6.218,90
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	995,02
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	5.223,88
	1	Rezerve legale	25	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	5.223,88
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	171,00
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	4.701,49
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	4.701,49
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	522,39
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	551,00
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	485,50
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	39
	2	Nr. mediu de salariați total	49	37
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	4.207,21

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	4.020,27
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	5.064,27
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	966,98
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	10.000,00

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

privind punerea în aplicare a Instrucțiunilor pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 421/2011

În baza prevederilor art. 19 alin. (4) lit. d), ale art. 26 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pun în aplicare Instrucțiunile pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 421/2011, publicate în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 18 martie 2011, cu modificările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chiritoiu

INSTRUCȚIUNI

pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 421/2011

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

Articol unic. — Instrucțiunile privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 421/2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 18 martie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. Prevederile prezentei instrucțiuni se aplică în mod corespunzător și în cazul investigațiilor privind un anumit sector economic, atunci când sunt impuse, prin decizie, măsuri necesare, adecvate și proporționale pentru remedierea disfuncționalităților pieței.”

2. Punctul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„51. În măsura în care un destinatar al raportului de investigație consideră, după ce i s-a acordat accesul la dosar, că

îi este necesară pentru apărarea sa cunoașterea unor documente, date și informații confidențiale, poate formula o cerere motivată în acest sens către președintele Consiliului Concurenței. Documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul Consiliului Concurenței pot fi solicitate, de regulă, o singură dată. În lipsa unor elemente noi, nu pot fi formulate cereri succesive de acces la documente, date și informații confidențiale.”

3. După punctul 51 se introduce un nou punct, punctul 51¹, cu următorul cuprins:

„51¹. Documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul Consiliului Concurenței sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii și/sau extrase, doar prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi atacat numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația, prin aceeași cerere de chemare în judecată.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

